Biblioteca ... Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2401 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 25 ianuarie 1957

Carnetul de reporter

...adunare originală: bătrînii între ei

...a Călărași a avut loc acum cîteva zile una din cele mai originale adunări pe ...re le-am văzut vreodată: o ...unare a bătrînilor, a celor care ...trecut de mult de 60 și chiar ...70 de ani. Erau adunați a...o, într-o sală modernă și spa...asă, cîteva sute de țărani bă...ni, îmbrăcați în sumane și co...ce, cu căciulele barosane și ...oase îndesate virtos pe cap și ...cirje și toiege în miini. Pen...ce veniseră? Uncheșii fuse...ă invitați în chip special la o ...runire în care să-și spună cu...tul, să vorbească despre viața ...de mai înainte, despre cea de ...și despre cîte vor găsi dînșii ...cuviință.

...și bătrînii au ieșit unul cîte ...ul la tribună și-au spus așa ...n li-i vorbirea și obiceiul, sfă...și rar, toate cîte le-a venit ...îndemînă. N-au ținut cuvîntări ...gi, totul a fost concis, bătrî...ște, fără vorbe de prisos. Unul ...tre bătrîni n-a spus de pildă ...cît trei fraze.

...tmosfera a fost extrem de ...dă și înduioșătoare. În timpul ...cuțiilor, pionierii și-au salutat ...micii cu sunetul limped și cris...in ale trompetelor și cu bum...n-urile tobelor, le-au dat flori ...le-au recitat o poezie. Bătrînii ...u mîngîiat mustățile de emo...le-au spus un „bravo băieți" ...au continuat mai departe să ...bească.

...amintirile lor coincideau în ...mai mare parte, biografiile ...se asemănau. Argați în tine...(sau chiar din copilărie) ...il mulți, pămînt puțin sau de ...muncă la boieri sau chiaburi. ...ăcie și necaz.

...ată ce-a povestit moș Dumitru ...ță, în vîrstă de 78 de ani, ...ctivist din com. Cuza Vodă ...ul Călărașii Vechi:

...Eu am muncit la arendași ...ți ani. Și ce făcea arendașul ...noi? După ce seceram la el ...ogoane cît era învoiala nu ne ...să-l secerăm și pe-al nostru,

I. MIHALACHE

(Continuare în pag. 2-a)

PESTE 9 ZILE LA VOT!

Un vechi militant al mișcării muncitorești de vorbă cu alegătorii

Cuvinte pline de dragoste față de partid

Zilele acestea, candidații F.D.P. au nenumărate întîlniri cu alegătorii din circumscripțiile electorale în care au fost propuși. Tovarășul Mihail Bujor, președintele Asociației foștilor deținuți și deportați antifasciști, candidat pentru circumscripția electorală Cîmpina, a avut asemenea întîlniri cu locuitorii din mai multe comune, ca și cu cel din orașul Cîmpina.

Și totuși s-a pomenit invitat la o nouă întîlnire în orașul Cîmpina. De data aceasta avocații biroului colectiv de asistență juridică și-au exprimat dorința de a se întreține într-o convorbire cu candidatul. Întîlnirea a fost prietenească, discuțiile s-au încins lesne.

— Noi vă cunoaștem biografia. Știm și cînd ați fost la închisoare, și cînd ați locuit la Brebu, și știm cu cine ne întîlnim, și știm pe cine vom vota.

Și deoarece avocații și-au exprimat dorința să le povestească lucruri pe care ei le cunosc mai puțin din activitatea revoluționară a candidatului, tovarășul Mihail Bujor, le-a satisfăcut întrucîtva curiozitatea, cu toată modestia, cu toate reținerile pe care le are în asemenea situații. Candidatul a evitat să pomenească despre propria sa persoană și a preferat să povestească pur și simplu cît de grea era lupta dusă de clasa muncitoare pentru o viață mai omenească în anii trecutului. Cele spuse de candidat, care aproape 20 de ani a fost azvîrliți în închisori, a îndemnat pe cei prezenți la o serie de discuții privitoare la politica statului nostru. Tovarășul Nicolae Bîrzeanu, președintele Asociației juriștilor din raionul Cîmpina, a exprimat deplina lui încredere în politica partidului și guvernului. Politica partidului arată poporului drumul spre o viață fericită. Recentele măsuri adoptate de plenara C.C. al P.M.R. constituie un larg program de muncă și luptă pentru întregul popor muncitor. Vorbitorul s-a referit apoi la unele realizări locale. Numai în Cîmpina s-au construit 6 întreprinderi noi, s-a făcut teatrul și cinematograful de vară, s-a construit încă un liceu, casa pionierilor și cîte și cîte... El s-a oprit și asupra unor laturi negative din activitatea organelor locale.

Tovarășul Nedelcu, președintele oficiului juridic al sfatului popular raional, a vorbit despre recentele documente elaborate de către partid și guvern în scopul îmbunătățirii nivelului de trai al populației, exprimîndu-și totodată încrederea că Marea Adunare Națională va adopta și ea o serie de măsuri în această direcție.

După ce alegătorii au vorbit, a luat cuvîntul tovarășul Bujor. El a vorbit despre marile realizări înfăptuite în anii regimului de democrație populară. Aceste realizări reprezintă transpunerea în viață a idealurilor pentru care au luptat și s-au jertfit atîtea generații de muncitori. Desigur că mai avem și dificultăți. Ele vor fi însă învinse, datorită politicii partidului.

Hotărîrile plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956, sînt cea mai bună mărturie a grijii partidului față de oamenii muncii și față de nevoile lor.

CORNELIA MANCIUR

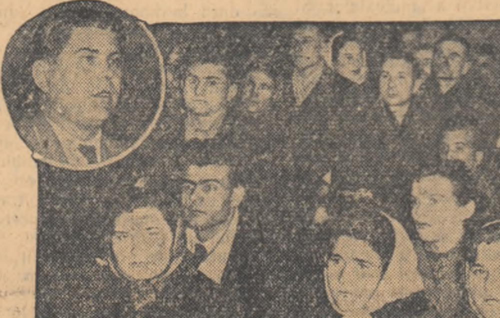

Alegătorii din circumscripția Vitan s-au întîlnit cu candidatul lor, Nicolae Vasu, Erou al Muncii Socialiste. Amănuntele interesante ale întîlnirii le relatează corespondentul nostru Fănuș Neagu în reportajul „Sfat în cartier...", publicat în pagina II-a.

Ancheta noastră

Publicăm în continuare răspunsuri la ancheta noastră despre VOTUL DE LA 3 FEBRUARIE

...ste încă iarnă, iar în satul ...deni, comuna Popești, zăpada ...stăpînă peste ogoare și ...nuri. Dar gospodarul priveș...totdeauna peste timp, înain... El își pregătește din vreme ...enalul" cu care va porni ...d la bătălia primăverii.

...scînd acestea ne-am în...at spre fierarul satului, ...am găsit pe Barbu V. Ion, ...dintele întovărășirii agrico...„3 decembrie" din sat. Veni...eședintele să-și potcovească ...oi cai și să-i repare fierarul ...la căruță, deși pe drum, ...ul mai arăta că-i încă vre...saniei...

...ste o vorbă: gospodarul își ...iarna căruța... și cine tre...să dea exemplu în sat dacă ...ntovărășiții... Așa a fost în ...și cu porumbul. Noi am ...s pe 7 ha. porumb hibrid și ...it de toată frumusețea de ...mirat întreg satul. Să vezi ...imăvară cît porumb hibrid ...însămînța pe locurile aces... Încet, încet, oamenii se ...ng de foloasele muncii în ...și pășesc tot mai mulți ...oarele fără haturi. Astfel și ...lor se schimbă... Citeam ...estul F.D.P. și socoteam cu ...ie că printre multele gos...li colective și întovărășiri ...u născut în întreaga țară, ...ă și întovărășirea noastră. ...ne-a învățat partidul. Mun...olaltă ne schimbă viața, ...ace mai frumoasă. Semnele ...i schimbări se văd tot mai ...comuna noastră. Iată, în...a electrificat comuna Po... Apoi a venit radioficarea. ...am tras și în satul Leordeni, pe o cale de trei km., stîlpi și fire pentru curent electric. Am pus și consolele, am fixat firele; mai rămîne să tragem firele și în casele țăranilor. În curind — noi socotim că în două-trei zile — și satul nostru se va adăuga celor 1000 de sate electrificate în țară în ultimii patru ani. Nu ne oprim aici. E adevărat: viața țăranului muncitor și, mai ales, a celor întovărășiți s-a îmbunătățit mult în ultimii ani. A dispărut mizeria, bolile, epidemiile ce secerau viețile copiilor noștri.

Copiii noștri-s sănătoși și rumeni, merg la școală și primesc lumina cărții. Ba seara, după ce micuții se întorc acasă, pășesc în bănci școlari cu părul nins de ani, dar care n-au avut în anii lor tineri putința să învețe. Mulți gospodari și-au ridicat case noi, le-au împodobit cu mobilă și lucruri noi cumpărate de la oraș. Tinerii pornesc spre oraș pe biciclete spre fabrici, școli, facultăți.

La acestea s-a adăugat și ultima măsură a guvernului privitoare la desființarea cotelor, care va aduce mari foloase țărănimii. Iată de ce la 3 februarie vom vota pentru candidatul F.D.P., vom vota pentru politica înțeleaptă a partidului".

★

Este interesant să urmărești un spectacol din culise. Vezi actorii, le urmărești de-aproape mimica. Vezi o întreagă armată de electricieni, mașiniști, figuranți, sufleuri — colaboratori anonimi la succesul spectacolului — participînd la efortul și emoția generală a acestor slujitori ai Thaliei. Ne-am strecurat respectînd cu sfințenie interdicțiile de rigoare: „liniște", „fumatul oprit" etc. Într-o cabină am întîlnit la o „șuetă" pe simpaticul actor Marcel Anghelescu ce-și aștepta intrarea în scenă. Ne-a rugat între două „replici" să transmitem cuvîntul său.

„În anii din urmă, în țara noastră s-a desfășurat o adevărată revoluție culturală. Spre artă, cultură și știință vin acum însetați oamenii simpli, ținuți altădată departe de aceste comori ale minții umane. Nouă celor care pe scenă dăm în fața sălilor veșnic pline suflu viu eroilor dragi, ne revine din ce în ce mai mult datoria de a le arăta tot ceea ce are arta mai adevărat, mai omenesc în ea. Asistăm și participăm la un avînt al oamenilor spre cultură, conduși înainte de îndemnurile partidului. Partidul a însuflețit poporul de milioane al țării noastre, i-a dat în mîini puterea și soarta sa și i-a arătat calea. Privește aceste cifre; ele arată ciar dezvoltarea culturală a unui popor care cu doisprezece ani în urmă deținea unul din cele mai mari

procente de analfabeți din Europa: acum în țară sînt 62 de teatre, 18 filarmonici, 4 teatre de operă, 12.000 cămine culturale, peste 40.000 biblioteci cu milioane de volume, aproape 30.000 de formații artistice de amatori. E limpede — cifrele ne-o indică cu precizie — că acum cultura este un bun prețios, al tuturor..."

G. PETRE

Foto: D. F. DUMITRU

Prezentul lor — trecutul nostru

Ne aflăm în toiul campaniei electorale. În aceste zile, mai mult ca oricînd, avem posibilitatea de a îmbrățișa într-o privire de sinteză tot ceea ce ne-a adus nouă, tineretului, anii regimului de democrație populară. Avem cu ce să ne bucurăm! Drepturile tineretului, înscrise în legea fundamentală a țării — Constituția R.P.R. sînt o realitate. Această afirmație constituie un adevăr deplin, pe care fiecare dintre noi, cei din tînăra generație, îl simțim la fiecare pas. Regimul democrat-popular ne-a adus o viață nouă, ne-a dat aripi.

Nu peste tot în lume, tinerii se bucură de zilele vieții lor,

PREZENTUL LOR — TRECUTUL NOSTRU

asemenea tineretului țării noastre, asemenea tineretului țărilor socialiste. Pentru tinerii din țările capitaliste PREZENTUL LOR, REPREZINTĂ TRECUTUL NOSTRU.

Fotografia alăturată reprezintă pagina a IV-a a ziarului nostru de astăzi, care descrie tocmai viața ofilită, lipsită de perspectivă a tineretului din țările capitaliste.

CITIȚI-O ȘI REFLECTAȚI: PREZENTUL LOR — TRECUTUL NOSTRU!

TELEGRAMĂ

Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez,

Tovarășului W. GOMULKA,

VARȘOVIA

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă felicită călduros, dragi tovarăși, în legătură cu strălucita victorie obținută în alegerile pentru Seim de Frontul Unității Naționale.

Poporul romîn se bucură sincer de rezultatele alegerilor din Polonia, care au constituit un triumf al forțelor democratice populare în frunte cu P.M.U.P., o puternică manifestare a hotărîrii poporului polonez de a-și spori efortul în opera de construire a socialismului, de întărire a orînduirii democrat-populare.

Rezultatele alegerilor din Polonia au demonstrat voința poporului polonez de a-și da contribuția activă la continua întărire a unității de nezdruncinat a țărilor socialiste și la lupta pentru apărarea cauzei păcii între popoare.

Urăm poporului polonez prieten, frățescului Partid Muncitoresc Unit Polonez și conducerii sale noi succese în munca pentru victoria socialismului, pentru înflorirea Poloniei populare.

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn

GH. GHEORGHIU-DEJ

24.I.1957.

Recepția oferită de ambasadorul R. P. Ungare la București

Joi seara Ferenc Keleti, ambasadorul R. P. Ungare la București, a oferit o masă în saloanele ambasadei cu prilejul aniversării a nouă ani de la semnarea Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală între R. P. Romînă și R. P. Ungară.

Au luat parte tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Nicolae Ceaușescu, Iosif Chișinevschi, Miron Constantinescu, Ștefan Voitec, J. Fazekaș, Al. Bîrlădeanu, M. Florescu, I. Dumitru, Marcel Popescu, A. Mălnășan.

Masa a avut loc într-o atmosferă de caldă prietenie.

(Agerpres)

Planurile noastre pentru întărirea gospodăriei

Au trecut șase ani de la înființarea gospodăriei noastre colective. N-am să fac aici un istoric al ei; menționez numai că, în prezent, avem 102 familii și o suprafață de aproape 500 hectare de pămînt. Gospodăria noastră se ocupă mai ales cu cultura cerealelor. Anul care a trecut însă, ne-a cam jucat feste; a trebuit să întoarcem o mare suprafață semănată cu grîu, ca pînă la urmă tot să nu avem mare folos. Porumbul, de asemenea, a fost slab. Dacă am văzut că nu vom culege destule cereale am făcut tot ce ne-a stat în putință să putem obține venituri frumoase de la alte sectoare ale gospodăriei noastre. Astfel am dat o mare atenție pentru îngrijirea celor 475 de oi, pentru întreținerea stupilor și a păsărilor. Bineînțeles că rezultatele au fost bune. Am reușit să valorificăm prin cooperativă și pe piață însemnate cantități de brînză, miere de albine și aproape 2000 de ouă, fără să mai vorbim de ceea ce s-a împărțit colectiviștilor pentru munca depusă. Toate acestea au făcut ca valoarea zilei-muncă să se ridice la suma de 23 lei, iar întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective să nu sufere amînări. Astfel, în anul care a trecut noi am început construcția unui grajd în care vom adăposti 42 vite și am construit o cocină pentru 40 de porci cheltuind circa 60.000 lei.

În general, venitul gospodăriei noastre colective pe anul trecut a fost de 352.445 lei, adică cu 78.000 lei mai mare decît în 1955. Se poate vedea de aici că an de an gospodăria colectivă se dezvoltă, se întărește. Dar, dacă în anul 1956, cu toate neajunsurile lui, am reușit totuși să obținem realizări în aproape toate direcțiile, apoi planurile noastre din acest an sînt cu mult mai mari. Și avem convingerea că ele vor fi îndeplinite. Hotărîrile Plenarei C.C. al P.M.R. ne întărește această convingere. Pe drept cuvînt colectiviștii noștri văd în aceste măsuri un nou imbold spre întărirea gospodăriei colective, singura cale care duce la îmbelșugarea familiilor lor. În 1956, adunarea generală a gospodăriei colective a primit cîțiva membri noi. Comasarea pămîntului s-a făcut însă abia zilele trecute. Tot atunci ni s-a mai atribuit de către sfatul popular o suprafață de pămînt bun, pe care nu-l muncea nimeni — în total aproape 40 de hectare. De asta ne-am și planificat pe anul curent 26.000 zile-muncă, cu 3.000 mai mult decît în anul trecut. Apoi, în anul acesta avem 107 hectare de grîu, 32 hectare orz și 15 hectare ovăz. Vom semăna, de asemenea, 100 hectare cu porumb, 10 hectare cu floarea-soarelui, 15 hectare sfeclă de zahăr, 11 hectare cu fasole și cînepă fuior. În același timp ne vom mări ferma de vaci cu încă 10 capete iar cea de păsări cu 100 boboci de gîscă.

S-a dovedit că pămînturile noastre, dacă sînt lucrate după metodele agrotehnice avansate, produc mult. Deși sîntem la început, nu avem motive să ne îndoim că anul acesta va fi altfel. Apoi, în gospodărie avem oameni harnici, care știu să lucreze pămîntul și care în tot ce fac pun suflet, adevărată pasiune. Utemistele Nicoleta Bejenaru și Lucreția Niculăică, amîndouă șefe de echipă, Dumitru Chiribuță, brigadier, sau colectivistul Nicolae Cazacu, utemist — sînt numai ci...

(Continuare în pag. 2-a)

Oamenii muncii discută cu însuflețire rezoluția plenarei C.C. al P.M.R.

În regiunea Stalin...

În uzinele și fabricile din Orașul și regiunea Stalin, oamenii muncii discută cu însuflețire rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. găsind împreună măsuri menite să asigure aplicarea prevederilor rezoluției.

La adunarea care a avut loc marți după amiază la uzina de tractoare „Ernst Thälmann" în secția blocmotor, muncitorul Petru Schabel, inginerii Alexandru Tripșa și Eugen Manta și alții care au luat cuvîntul și-au exprimat hotărîrea lor de a munci mai bine, mai organizat. Printr-o mai bună folosire a suprafeței de producție, prin introducerea tehnicii înaintate și folosirea justă a mașinilor, producția de tractoare va crește în acest an cu 40 la sută față de 1956, iar cantitatea de piese de schimb și tractoare va spori simțitor. De asemenea ei vor construi două tipuri noi de ridicătoare hidraulice pentru acționarea mașinilor agricole și vor reduce prețul de cost cu 6 la sută față de 1956.

Metalurgiștii din acest sector s-au angajat să termine pînă la 1 aprilie motorul pentru noul tractor UTOS-26.

Cu bucurie au primit muncitorii vestea că potrivit hotărîrilor plenarei, conducerea uzinei va repartiza din fondul întreprinderii, 25 la sută pentru premii și 75 la sută pentru acțiuni social-culturale.

O asemenea adunare a avut loc și la uzinele de autocamioane „Steagul Roșu".

În scrisoarea pe care au trimis-o C.C. al P.M.R., constructorii de autocamioane s-au angajat să depășească planul în acest an cu 15 la sută față de 1956.

...Și la Hunedoara

La adunarea ce a avut loc la oțelăria „Martin" a Combinatului siderurgic din Hunedoara au participat la dezbaterea documentelor plenarei peste 100 de oțelari.

În cadrul discuțiilor ei s-au oprit îndeosebi asupra problemelor legate de procesul de producție, de specificul lor de muncă. Luînd cuvîntul prim topitorul oțelar Petru Forțu a spus că oțelarii din echipa sa vor sprijini aplicarea prevederilor plenarei printr-o mai bună organizare a locului de muncă, înlăturînd risipa de materiale și economisind cu pricepere și cu grijă materiile prime. Maistrul oțelar Ioan Vasiu a vorbit despre unele metode de muncă înaintate care vor duce la sporirea productivității muncii și la reducerea prețului de cost.

Cu prilejul acestei adunări, oțelarii hunedoreni au făcut un bilanț al muncii lor din primele săptămîni ale acestui an. Ei au constatat cu satisfacție că în perioada de la 1 la 22 ianuarie au fost elaborate 63 de șarje rapide, dîndu-se exemplu oțelarii din brigăzile de tineret ce deservesc cuptorul nr. 4, care au elaborat 35 de șarje rapide și au dat peste plan 620 tone de oțel.

Medgidia — oraș al tinereții

Să îndeplinești planul anual cu 30 de zile înainte de termen, dînd agriculturii mai multe tractoare și piese de schimb de calitate, sau să depășești planul lună de lună la ciment încît să te situezi în fruntea întreprinderilor din ramura respectivă, nu este tocmai ușor. Cu aceste rezultate și cu alte succese s-au prezentat muncitorii Medgidiei — înainte oraș mic și oropsit al Dobrogei — la bilanțul primului an al celui de al doilea cincinal.

Aici, în mijlocul stepei dobrogene, la Medgidia, au apărut în anii primului cincinal două întreprinderi tinere: Întreprinderea metalurgică de utilaj și fabrica „Cimentul păcii".

Și cum este și normal, cei care muncesc într-o întreprindere tînără sînt și ei în cea mai mare parte tineri.

★

La Întreprinderea metalurgică de utilaj (I.M.U.M.) muncesc 18 brigăzi de tineret. Multe dintre piesele de schimb necesare tractoarelor și autovehiculelor care se repară aici au trecut prin mîinile lor.

Marin Bărbat, un tînăr plin de energie, conduce o brigadă de tineri la fel de harnici ca și el. Și rezultatele pe care brigada le înscrie sînt mereu mai bune: mai mult de 3 norme într-o lună sau 600 de supape zilnic.

Din fiecare loc de muncă de la I.M.U.M. pot fi date exemple de tineri care de mult au lăsat în urmă normele: N. Barbeș, ajustor din sectorul IV, D. Mucenic, frezor din sectorul V, Mubin Ismail, strungar din sectorul II.

Dar lucrul cel mai important din munca tinerilor nu este numai depășirea normelor, ci unitatea care-i leagă.

Mubin Ismail este un strungar destoinic. Cunoștințele sale în ale meseriei le-a căpătat de la un strungar mai vîrstnic. Cînd în întreprindere au venit în practică elevii școlii profesionale de pe lîngă fabrică, Mubin Ismail a luat și el cîțiva ucenici să-i califice. Printre ei se găseau tătari și romîni: Zia Amut, Aurel Gheorghiță și alții, care au devenit acum strungari de nădejde. Odată ajunși strungari, aceștia au pornit alături de tovarășii lor de muncă lupta împotriva rebuturilor, iar rezultatele au arătat că ei au deprins meseria temeinic. În sectorul II, unde lucrează Mubin Ismail și o parte a foștilor săi elevi rebuturile au scăzut simțitor.

★

Pe oricine întrebi la fabrica „Cimentul păcii" de ing. Sergiu Almăjanu, directorul întreprinderii, îți va vorbi cu dragoste. Deși tînăr, căci nu a trecut de 30 de ani, la tîmple i-au apărut ghiocei. De dimineață și pînă seara tîrziu și de multe ori chiar și noaptea, îl poți găsi în fabrică sau în biroul său rezolvînd probleme legate de bunul mers al întreprinderii.

Cînd în urmă cu mai bine de un an a fost numit director, treburile la fabrica „Cimentul păcii" mergeau destul de prost. Planul nu se îndeplinea în mod ritmic, deși fabrica, nouă, era dotată cu utilaje de înaltă tehnicitate. Cu sprijinul colectivului de muncitori și tehnicieni, ing. S. Almăjanu, laolaltă cu inginerul șef al fabricii, C. Jiglău și el tînăr, au pornit lupta pentru lichidarea lipsurilor. Atunci amîndoi au stat mai mult pe lîngă agregate pentru a vedea care le este suferința de nu produc ciment mai mult. Un mic defect de montaj făcea ca să se oprească mereu ba o mașină, ba un cuptor, ba o moară de pastă. Și în plus, slaba calificare a oamenilor contribuia la nerealizarea planului. Luînd măsurile necesare cei doi ingineri, cu sprijinul specialiștilor, au remediat lipsurile agregatelor și au organizat cursuri de calificare. Așa a reușit conducerea fabricii, ajutată de întregul colectiv, să pornească anul acesta la muncă. Anul 1956 a fost încheiat cu tone de ciment, klinker sau calcar date peste plan. Cîteva cifre sînt elocvente: în 11 luni mai mult cu 103.000 tone ciment, 88.000 tone klinker și 100.0000 tone calcar față de perioada corespunzătoare a anului 1955.

★

Dar în Medgidia nu sînt noi numai cele două întreprinderi mari, ci însăși viața care pulsează. Cluburile fabricii de ciment și I.M.U.M.-ului freamătă zilnic de activitatea care se desfășoară aici. Echipele artistice — cor sau dansuri — repetă asiduu. De asemenea, echipele de teatru se pregătesc temeinic.

Asemenea muncitorilor care au schimbat întreprinderile și orașul și-a schimbat înfățișarea. În anul 1956 au fost executați 17.000 m.p. de drumuri asfaltate sau pietruite cu piatră cubică. Două parcuri cu o suprafață de aproape 20.000 m.p. înfrumusețează orașul. Măgarii cu sacaua pentru transportul apei au dispărut, locul lor fiind luat de rețeaua de canalizare.

Ca un simbol al tinereții Medgidiei, pe dealurile care înconjoară orășelul dobrogean au apărut în ultimii ani mai mult de 60 de blocuri cu mai bine de 500 de apartamente, iar mai încolo cartierul locuințelor proprii ale cimentiștilor, pe care și le înalță cu ajutorul creditelor acordate de stat.

Anul trecut au și fost date în folosință două terenuri de volei și unul de baschet, iar în anul acesta se va termina și construcția modernă și spațioasă, a terenului de fotbal.

★

Pentru toate acestea, pentru întreprinderile tinere, pentru viața nouă și înfloritoare, pentru casele noi, locuitorii Medgidiei de azi, vor vota la 3 februarie Candidații F.D.P.

I. LIVADARIU

COMENTARII

„Rara avis"...

...Așa l-a numit de curînd revista americană „Newsweek" pe generalul hitlerist Hans Speidel. Și avea dreptate, căci nu oriunde poate fi găsită o astfel de „pasăre rară".

...1940. Generalul Hans Speidel, trînit într-un fotoliu și cu picioarele încrucișate pe masă, dictează generalilor francezi condițiile de capitulare.

...1942. Șeful statului major hitlerist din Franța, generalul Hans Speidel, ordonă zilnic împușcarea a zeci și sute de patrioți francezi.

...1957. Trupele N.A.T.O. din Europa centrală care înglobează și trupele franceze au căpătat drept comandant pe... generalul Hans Speidel.

Speidel — scrie revista americană, după ce-i face o biografie elogioasă — „nu are nimic de-a face cu imaginea stereotipă a soldatului prusac". Perfect adevărat! „Imaginea stereotipă" a soldatului prusac e aceea a executantului care nu gîndește ci acționează mecanic. Speidel însă e o „rara avis", un „filozof de profesie", după cum scrie „Newsweek" (noi am zice un filozof al morții!). El nu-i numai un simplu executant al ordinelor patronilor ci e — în același timp — un „creator", făcînd din profesia sa de călău o artă a uciderii oamenilor în masă.

„Pasnicii" stăpîni ai blocului N.A.T.O. au căutat mult și — în sfîrșit! — au găsit acea „rara avis" mult dorită...

Un soț cumsecade

Mister David Feldman din Texas e un soț cumsecade și iubitor. Dorind să facă o „mică" surpriză soției în noaptea de revelion, a organizat la Hollywood o recepție, care l-a costat „modesta" sumă de 125.000 de dolari. De fapt, adjectivul modest nu trebuie pus aici între ghilimele, căci, pe drept cuvînt pentru un soț iubitor care cîștigă anual 7 milioane de dolari, o sută și ceva de mii e un... mizilic.

Totuși ar fi interesant de știut cîți muncitori americani și din alte țări exploatate de trustul lui mister Feldman au flămînzit pentru acest „mizilic".

D. L.

POLEMICI

SE APROPIE

ALEGERILE

STRÎNS UNIŢI sub steagul partidului

ÎN ACESTE ZILE în regiunea TIMIŞOARA

● *Intîlniri între candidaţi şi alegători* ● Frăţia de nezdruncinat a oamenilor muncii de diferite naţionalităţi ● Răsfoind presa locală

(Prin telefon).

Pe masa de lucru se află un teanc de gazete timişorene din ziua de 24 ianuarie: „Drapelul roşu" se apare în limba română, „Szabad Szó", editat pentru cititorii maghiari, „Pravda" scrisă în limba sîrbă şi ultima „Die Wahrheit" — ediţie specială de campanie tipărită în limba germană.

În paginile lor, aceste gazete îţi vorbesc în primul rînd despre intensele pregătiri pe care locuitorii oraşului Timişoara le fac pentru ziua de 3 februarie. Pe primele pagini sau în interiorul gazetelor vezi pretutindeni cuvintele: candidat, alegeri, alegători. Toate aceste ziare regionale vorbesc despre puternica sudură între naţionalităţile conlocuitoare, despre încrederea fermă a acestora în politica partidului, despre mîndria de a avea candidaţi din rîndul lor — oameni cunoscuţi şi iubiţi de masele largi. „Consfătuirea tovarăşului Ştefan Kovacs cu alegătorii din Fratelia B" — este titlul unui reportaj din „Drapelul roşu". Tînărul strungar Ştefan Kovacs de la „Electromotor" este binecunoscut în cartierul Fratelia B. Şi de faptul că Ştefan Kovacs a ajuns strungar vestit, că în activitatea sa obştească a dovedit cunoscut şi apreciat, cetăţenii din Fratelia B sînt mîndri. Tînărul candidat se bucură de încrederea lor.

„Pravda" publică un reportaj informativ intitulat „La o cafea a alegătorului din Arad". Cititorilor sîrbi le sînt înfăţişate nu numai aspectele activităţii agitatorilor la casa alegătorului, ci însăşi candidaţii. De altfel, se spune în reportaj — tînăra ingineră Maria Petrila este bine cunoscută.

„Cei din Belobreşca şi candidatul lor" este intitulat un alt material. C. Spasa, preşedintele G.A.C. din comuna Socol, nu este numai candidatul celor din Belobreşca. În circumscripţia electorală Moldova Nouă unde el candidează, romînii şi sîrbii îl stimează deopotrivă.

Ca şi alte gazete „Szabad Szó" publică în loc de frunte o relatare de la întîlnirea tovarăşului Alexandru Moghioroş cu ceferiştii timişoreni. Hotărîrea ceferiştilor de a traduce în viaţă măsurile elaborate de plenara C.C. al P.M.R. e scoasă în evidenţă de gazetă ca o chestiune de căpetenie reieşită la întîlnire. Discuţiile purtate cu ocazia întîlnirii, se arată în relatare, ilustrează unitatea de nezdruncinat dintre partid, guvern şi popor. Tot „Szapad Szó" într-un articol despre munca agitatorilor în campania electorală, arată că 300 agitatori de la fabrica „30 Decembrie" din Arad, dintre care mulţi tineri, ajută cetăţenilor să înţeleagă cît mai bine roadele şi avantajele politicii partidului nostru, prestanţa şi poziţia ţării noastre pe plan internaţional, în lupta pentru pace şi apărarea socialismului.

„Die Wahrheit" îşi informează cititorii despre realizările economice ale statului nostru, concretizînd cu exemple regionale în ceea ce priveşte mecanizarea agriculturii. Un grafic înfăţişează printre altele mărirea parcului de tractoare la S.M.T. Într-o pagină, printre numeroase portrete sînt înfăţişate chipurile mai multor candidaţi. Alături de portretele tinerei colectiviste de naţionalitate germană Ana Schlechter, se află şi cel al lui Vasile Vochiţă, Erou al Muncii Socialiste.

Şi, în sfîrşit, în clipa cînd sînt scrise aceste rînduri, postul de radio Timişoara îşi începe emisiunea, „Iubim viaţa". Cu aceste cuvinte începe emisiunea despre activitatea instituţiilor pentru ocrotirea copilului...

V. CONSTANTINESCU

Muncitorul NĂSTASE VASILE, candidat F.D.P. în circumscripţia electorală nr. 11 Dărmăneşti, regiunea Bacău.

Minerul NECULAI FERCHIU, brigadier la mina Asău, candidat F.D.P. în circumscripţia electorală nr. 12 Moineşti

SFAT ÎN CARTIER...

Se spune că reporterii trebuie să fie înzestraţi, înainte de toate, cu îndrăzneală (oamenii expeditivi şi categorici dau alt nume acestei însuşiri: tupeu). Cred că, pe lîngă aceasta, i se cere acum ziaristului calităţi şi o doză de ştiinţă, datorită de înţelegerea de a fi [illegible] cere faţele [illegible] în fugă pe [illegible] cu un căpeţel de creion. De aceea m-am convins încă o dată la întîlnirea candidatului F.D.P., Nicolae Vasu, Erou al Muncii Socialiste, cu alegătorii din circumscripţia Vîlcan.

Pe Nicolae Vasu îl cunoşteau de multă vreme toţi cetăţenii prezenţi în sală — unii dintre ei au lucrat cu el în aceeaşi uzină şi ştiau ce de rost poveştea vieţii. Aşa că discuţiile s-au legat firesc, de la inimă la inimă, cu încrederea pe care fi-o dă gîndul că ai lîngă tine un frate, acelaşi şi la bucurii şi la necazuri.

Dintre cei peste 20 de inşi care au luat cuvîntul în adunare reţin îndepde chipul lui Maria Iozu, om plecat de acum spre bătrîneţe, cumpătat şi domol, nu lipsit de gravitate.

„Am votat de multe ori în viaţa mea, a spus el, dar ştiu că la 3 februarie, cînd voi fi din nou în faţa urnei, o să mă bucur la fel de mult ca şi tînărul de 18 ani, care pentru prima oară simte că e chemat să hotărască şi el soarta ţării. Tovarăşii mai tineri din această adunare să înveţe şi să nu uite că de-abia în anii de după eliberare [illegible] cu adevărat stăpîni pe destinele ţării. [illegible] cei care [illegible] cu [illegible] mahalalei. [illegible] se soarea pe vremuri, nu ne puteam bucura în fapt de dreptul de a alege. Şi azi, mahalalei noastre, ajunsese un timp să nu-l mai pese cine o să fie deputatul ei. Liberal, ţărănist, cuzist sau altceva era tot un drac. Nimeni nu ne-a ajutat niciodată cu nimic. Pe cînd la regimul democrat-popular, datorită înţelepţei conduceri a partidului, cartierele noastre: Dudeşti şi Dudeşti-Cioplea s-au schimbat cu mult faţa. Greutăţi mai sînt ale, dar noi sîntem convinşi că le vom răzbi pe toate".

Au urmat la cuvînt mulţi din cetăţenii adunaţi în sala clubului fabricii I.M.C. „7 Noiembrie" — unii din ei vorbind şi despre probleme gospodăreşti ce se cer rezolvate. Normatoarea Lucia Boldici de la fabrica I.M.C. „7 Noiembrie", o femeie tînără, stimată de oamenii ei, care lucrează, a spus că-şi va da bucuroasă votul candidatului Nicolae Vasu, dovedindu-şi şi în acest fel recunoştinţa faţă de statul nostru democrat-popular care a acordat femeilor egalitate deplină în drepturi cu bărbaţii. „Nu voi uita niciodată, a încheiat ea, că sînt astăzi un cetăţean cu răspundere al ţării mele şi voi face tot ce-mi stă în putinţă spre a grăbi construcţia socialismului în patria noastră".

PANUŞ NEAGU

A apărut MANIFESTUL CONSILIULUI CENTRAL AL FRONTULUI DEMOCRAŢIEI POPULARE afiş şi broşură în limbile romînă, maghiară, germană, rusă, ucraineană şi idiş.

Din carnetul de reporter

O adunare originală: bătrînii între ei

(Urmare din pag. 1-a)

ne scotea să facem ogoare. Ce le păsa lor că griul nostru se scutură pe cîmp. Pe urmă, cînd trebuia să vindem griul ca să luăm şi noi un ban, veneam cu el la un cămătar la Călăraşi. Cămătarul, om rău, al dracului, de 3 ori m-a trimis cu griul înapoi, spunînd că nu-i bun, ca să mă facă să i-l dau pe un preţ de nimic. Acuma, în 50, cînd a fost făcută gospodăria, ce mi-au zis chiaburii: „măi moşule, nu intra că nu-i de tine acolo". Şi n-am intrat. Da' în anul ăla am văzut eu că ăi din colectivă mîncau pîine, iar eu mămăligă, şi atunci m-am înscris şi eu numaidecît. Acum trăim bine, gospodăria e bună c-am avut şi un preşedinte bun şi deştept. Am griu rămas de-acu un an. Eu împart în fiecare zi ziarele la oameni, fără listă, pentru că toţi sînt abonaţi".

Moş Dumitru Aniţă a încheiat cu „să vă dea dumnezeu sănătate" şi cu „să trăiască Partidul şi Guvernul", apoi a dat să plece. S-a împiedicat însă de cablul de la reflectoarele echipei cinematografice şi şi-a adus aminte că mai are ceva de spus:

„Iacă, uitai să vă spun cum era cu alegerile înainte. Înainte de votare veneau boierii de la oraş în trăsuri şi maşini şi aruncau cu amîndouă mîinile hîrtii pe care scria: „votaţi pe cutărică", apoi ne dădea de băutură. Noi le ceream să ne dea şi nouă voie să pescuim în baltă. Ei spuneau „gata, de-acuma o să pescuiţi în toată balta". După ce-l votam, dracu-i mai vedea prin mîl".

Moş Andrei, din Dichiseni, a spus că fostul lor primar zbiera la fel înainte de alegeri: „fraţilor, balta-i a voastră, peştele-i al vostru, faceţi ce vreţi!". După ce era ales însă, dacă ne prindea prin baltă înfundam puşcăria. La noi în sat o să votăm la 3 februarie un om de-al nostru, băiat cinstit şi muncitor. Eu o să votez cu toată familia mea, cu baba, cu băieţii şi cu nepoţii".

Moş Constantin Nanu, de 73 ani, întovărăşit din comuna Roşeţi, a avut cea mai originală şi surprinzătoare cuvîntare. După ce-a apărut în faţa tribunei, moş Constantin şi-a umflat pieptul zdravăn cu aer şi apoi i-a dat drumul, fără nici o introducere, unui cîntec. Cîntecul era o originală baladă despre transformările din ultimii ani din satul lor:

„Foale verde matostat
Preşedintele de sfat
Şi inginerul de stat
Pămîntul l-au comasat.
Foaie verde patru fire
Făcurăm întovărăşire".

Cîntecul vorbea despre agrotehnică şi ajutorul statului, despre tractoare, despre activiştii de partid care vin în mijlocul lor, luminîndu-i cu cuvîntul partidului, despre belşugul care i-a îmbucurat viaţa.

Moş Constantin Nanu a repurtat un succes deosebit. Un tovarăş mai tînăr de la Bucureşti i-a strîns mîna şi l-a felicitat.

— Bravo moşule! Ai zis o cîntare de ne-a mers la inimă.

— D-apoi, a răspuns modest moş Constantin, mai am eu şi altele. Numai că nu e vremea acum de ele şi pe urmă is şi niţel răguşit...

„Scînteia tineretului"
Pag. 2-a 25 ianuarie 1957

Sarcinile sindicatelor în lupta pentru înfăptuirea hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R.

Raportul prezentat de tovarăşul Gh. Apostol preşedintele C. C. S. la plenara lărgită a Consiliului Central al Sindicatelor din R. P. R.

Tovarăşi,

Ne-am întrunit în plenara Consiliului Central al Sindicatelor pentru a lua în discuţie sarcinile ce decurg pentru sindicate din importantele hotărîri ale plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn din 27—29 decembrie 1956.

Principalele măsuri stabilite de plenara C.C. al partidului nostru se referă la îmbunătăţirea proporţiei dintre fondul de acumulări şi fondul de consum, în vederea satisfacerii cerinţelor materiale şi culturale ale poporului muncitor, dezvoltarea mai rapidă a agriculturii şi a producţiei bunurilor de larg consum, continuîndu-se dezvoltarea cu precădere a industriei producătoare de mijloace de producţie, îmbunătăţirea sistemului actual de salarizare şi normare a muncii, lărgirea atribuţiilor şi îmbunătăţirea activităţii conducerilor întreprinderilor şi a sfaturilor populare, şi crearea tuturor condiţiilor pentru desfăşurarea mai largă a iniţiativei şi activităţii creatoare a oamenilor muncii.

Măsurile hotărîte de plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 sînt primite cu bucurie şi cu caldă aprobare de toţi oamenii muncii de la oraşe şi sate. Sindicatele din ţara noastră, care au ca preocupare principală, permanentă, îmbunătăţirea continuă a traiului oamenilor muncii, sînt hotărîte să-şi consacre toate forţele pentru înfăptuirea lor.

În prima parte a raportului, tov. Gh. Apostol s-a ocupat de problema privind măsurile pentru îmbunătăţirea sistemului de salarizare şi normare a muncii.

Pe baza indicaţiilor celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, Biroul Politic al C.C. al partidului, a recomandat în cursul lunii mai 1956, Consiliului de Miniştri şi Consiliului Central al Sindicatelor să studieze şi să propună îmbunătăţirea sistemului actual de salarizare a muncitorilor şi normare a muncii.

Prin îmbunătăţirile hotărîte de plenara C.C. al P.M.R., salariul muncitorilor va constitui — aşa cum este şi normal — partea cea mai importantă din cîştigul muncitorilor. Salariul mediu tarifar al muncitorilor va fi sporit pe întreaga economie în medie cu circa 36,5 la sută.

În acest fel, ponderea salariului tarifar în cîştigul total va creşte la 75—85 la sută, ceea ce va asigura muncitorilor o bază stabilă şi sigură a veniturilor lor. În acelaşi timp se va asigura o justă diferenţiere a cîştigurilor în raport cu calificarea oamenilor şi condiţiile specifice de muncă din diferitele ramuri ale economiei naţionale.

În legătură cu ridicarea salariilor tarifare, apare necesară şi modificarea în foarte multe cazuri a reţelelor tarifare.

În continuare vorbitorul a arătat că experienţa acumulată în anii de aplicare a actualului sistem de salarizare indică drept necesară rezolvarea într-un mod nou a problemei salarizării muncitorilor care lucrează în condiţii deosebite de muncă, a stabilirii cîştigurilor după vechimea în meserie, a îmbunătăţirii şi simplificării indicativelor tarifare de calificare.

În interesul unei creşteri reale a cîştigului muncitorilor trebuie înfăptuită odată cu introducerea noilor salarii tarifare o mai bună normare a muncii.

Arătînd că în cea mai mare parte a lor, actualele norme de muncă sînt stabilite în mod empiric şi nu ţin seama de condiţiile şi posibilităţile concrete din fiecare întreprindere şi nici de experienţa în producţie a majorităţii muncitorilor, în aceste condiţii, actualele norme nu stimulează mărirea productivităţii muncii, reducerea preţului de cost şi îmbunătăţirea calităţii produselor şi prin aceasta frînează creşterea cîştigului real al muncitorilor.

Fărîmiţarea normelor complică foarte mult munca de normare, îngreunează muncitorilor posibilitatea de a urmări rezultatele muncii şi a cunoaşte cîştigul obţinut şi cere un mare aparat birocratic pentru efectuarea calculelor necesare.

Sarcina actuală de mare răspundere a sindicatelor este să participe activ la îmbunătăţirea muncii de normare.

Introducerea normelor cu motivare tehnică va trebui să se facă pe baza unei pregătiri amănunţite pentru organizarea producţiei, îmbunătăţirea aprovizionării tehnico-materiale etc.

În cadrul îmbunătăţirilor ce se vor aduce sistemului de salarizare, se propune şi îmbunătăţirea sistemului premial şi a celorlalte forme de stimulare şi cointeresare materială a salariaţilor. Explicînd că sistemele de premiere existente sînt insuficient legate de rezultatele tehnico-economice ale activităţii întreprinderii, tov. Gh. Apostol a arătat în continuare că comitetele centrale ale sindicatelor, împreună cu conducerile ministerelor de resort, vor trebui să stabilească regulamente clare care să permită ca în viitor premiile să se acorde după criterii simple, strîns legate de rezultatele tehnico-economice ale activităţii întreprinderilor.

★ Îmbunătăţirea sistemului de salarizare şi normare a muncii ★ Sporirea productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost ★ Transformarea socialistă a agriculturii şi dezvoltarea schimbului între oraş şi sat ★ *Participarea muncitorilor la organizarea şi conducerea producţiei* **★ Întărirea capacităţii organizatorice a sindicatelor**

În scopul unei mai largi cointeresări a oamenilor muncii la creşterea rentabilităţii întreprinderilor, au fost lărgite drepturile conducătorilor de fabrici şi uzine de a constitui şi folosi fondul întreprinderii (care ia locul fondului directorial). Condiţia de bază pentru formarea fondului întreprinderii va fi îndeplinirea planului de producţie-marfă. Fondul întreprinderii va creşte însă odată cu realizarea celorlalţi indici de plan.

Pentru depăşirea sarcinilor de producţie-marfă efectiv livrată şi realizarea beneficiilor peste plan, urmează ca anual, dintr-o parte a beneficiilor realizate suplimentar să se premieze — după încheierea bilanţului — colectivele de muncitori, ingineri, tehnicieni şi funcţionari. Cu cît întreprinderile vor fi mai rentabile, cu cît ele vor realiza beneficii peste plan mai mari cu atît fondul întreprinderii va creşte şi astfel, la încheierea bilanţului se va putea aloca o sumă mai mare pentru premiere.

În continuare raportul s-a ocupat de sarcinile ce revin comitetelor de întreprindere şi de secţie din întreprinderile unde se vor experimenta şi aplica în prima jumătate a anului 1957, măsurile de îmbunătăţire a sistemului de salarizare şi normare pe baza indicaţiilor Plenarei C.C. al P.M.R. din decembrie 1956.

În partea doua a raportului, tov. Gh. Apostol, s-a ocupat de problema sporirii necontenite a productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost — calea sigură pentru creşterea salariului real al muncitorilor şi funcţionarilor.

Raportorul a arătat că este necesar ca cîştigurilor sporite ale oamenilor muncii să le corespundă cantităţi sporite de mărfuri, încît să se realizeze o îmbunătăţire continuă, sănătoasă a condiţiilor de trai ale poporului muncitor.

Singura cale reală pentru crearea condiţiilor de întărire a puterii de cumpărare a leului şi deci şi a salariilor, este creşterea necontenită a productivităţii muncii şi reducerea preţului de cost.

Cu prilejul acţiunii de consultare şi experimentare şi apoi a introducerii noilor măsuri de îmbunătăţire a sistemului de salarizare şi normare a muncii, trebuie din nou să explicăm într-un mod cît mai convingător tuturor salariaţilor că am săvîrşi o mare greşeală dacă n-am înţelege că nu orice creştere nominală a salariului este folositoare oamenilor muncii. Orice creştere a salariilor care nu este bazată pe o creştere a productivităţii muncii, pe o sporire a volumului de mărfuri produse, are drept consecinţă nu o ridicare a nivelului de trai, ci o scădere a salariilor reale.

Organizarea luptei sistematice şi permanente pentru creşterea productivităţii muncii, reducerea preţului de cost şi îmbunătăţirea calităţii produselor, trebuie să constituie problema centrală a întregii activităţi a sindicatelor. Şi în această privinţă se impune să ne orientăm în primul rînd spre stimularea iniţiativei maselor şi să alegem nu drumul tratării superficiale, drumul acţiunilor mari, zgomotoase, ci calea care duce direct la masă, calea muncii răbdătoare, de la om la om, muncă migăloasă, dar plină de rezultate.

În toate întreprinderile şi la fiecare loc de muncă creşterea productivităţii muncii trebuie obţinută pe calea unei mai bune folosiri a utilajului şi suprafeţelor de producţie existente, a lichidării pierderilor de timp de lucru, pe calea perfecţionării continue a maşinilor şi agregatelor în funcţiune şi a introducerii noilor metode de lucru, pe calea ridicării neîncetate a calificării profesionale a muncitorilor şi a îmbunătăţirii organizării producţiei.

Să se treacă de la lucrul pe bază de norme fărîmiţate la lucrul pe bază de norme de muncă grupate, iar acolo unde este posibil şi necesar, să se înlocuiască munca în acord individual, prin munca în echipă, pe linii tehnologice şi în acord colectiv.

În legătură cu mai buna organizare a producţiei este necesar să se simplifice sistemul de repartizare şi de calculare a lucrărilor efectuate de muncitori.

Propunem comitetelor centrale ale sindicatelor să studieze împreună cu ministerele şi să experimenteze în cîteva întreprinderi dacă nu e mai bine ca lucrările să nu mai fie categorisite potrivit indicatoarelor tarifare, urmînd ca plata muncitorilor să se facă după normarea stabilită şi corespunzător categoriei de încadrare tarifară a lucrătorului respectiv.

Referindu-se la rolul deosebit de important în ridicarea productivităţii muncii pe care îl are activitatea sindicatelor pentru dezvoltarea mişcării de inovaţii, invenţii şi raţionalizări, raportul a subliniat necesitatea ca organele sindicale să vegheze ca în întreprinderi, cabinetele tehnice să elaboreze teme de inovaţii şi raţionalizări privind rezolvarea unor probleme-cheie ale producţiei.

Pătrunzînd mai adînc în problemele de organizare a producţiei, sindicatele trebuie să urmărească, ca în întreprinderi să fie asigurate condiţiile pentru desfăşurarea neîntreruptă a producţiei.

Raportul recomandă să se interzică cu desăvîrşire folosirea orelor suplimentare care aduce numai daune producţiei şi sănătăţii lucrătorilor. Trebuie să se respecte riguros timpul normal de lucru, consfinţit în legislaţia muncii. Numai în cazuri cu totul excepţionale şi cu aprobarea ministerului şi a comitetului central al sindicatului să se folosească ore suplimentare care să fie plătite conform dispoziţiilor legale.

Tov. Gh. Apostol a subliniat în mod deosebit faptul că îmbunătăţirea sistemului de salarizare şi normare a muncii nu are caracterul unei acţiuni trecătoare, a unei campanii. Introducerea consecventă şi cu rezultate bune a noilor măsuri în domeniul salarizării va cere multă muncă perseverentă. Odată introduse, ele vor trebui consolidate printr-o strictă respectare a lor, prin perfecţionarea continuă a organizării muncii.

Este necesar să întărim mult participarea comitetelor de întreprindere la rezolvarea problemelor concrete ale producţiei şi la înlăturarea lipsurilor în domeniul salarizării şi normării muncii.

Creşterea ponderei salariului tarifar în cîştigul muncitorilor măreşte însemnătatea unei juste încadrări a fiecărui muncitor potrivit cu priceperea practică şi cunoştinţele lor teoretice.

De aceea este necesar ca organele sindicale să dea o atenţie deosebită activităţii comisiilor tarifare de încadrare şi să cerceteze cu mult simţ de răspundere sesizările oamenilor muncii care se vor considera nemulţumiţi de hotărîrile acestor comisii.

În partea III-a a raportului, tov. Gh. Apostol s-a ocupat de aportul pe care organizaţiile sindicale trebuie să-l dea la transformarea socialistă a agriculturii şi dezvoltarea schimbului între oraş şi sat.

Vorbitorul a arătat că ţinînd seama de sarcinile mari şi de rolul hotărîtor pe care-l au G.A.S. şi S.M.T. în ridicarea producţiei agricole, va fi necesar ca C.C. al sindicatului muncitorilor agricoli să elaboreze măsuri speciale pentru îmbunătăţirea muncii sindicale în aceste unităţi.

Organizaţiile sindicale din G.A.S. să se preocupe mai mult şi să ia parte activă la îmbunătăţirea organizării muncii, aşa încît G.A.S. să devină model de gospodărire socialistă, unităţi rentabile care să obţină cele mai înalte producţii la hectar. C.C. al sindicatului împreună cu Ministerul G.A.S. să studieze experienţa de pînă acum, propunînd forme potrivite pentru cointeresarea în producţie a muncitorilor din G.A.S. şi să vegheze ca în anii următori să se treacă la repartizarea terenului gospodăriei pe brigăzi permanente de mecanizatori. Repartizarea suprafeţelor pe mecanizatori, pe un ciclu mai mare de ani, cu stabilirea anuală a sarcinilor de producţie pentru care să răspundă, trebuie să ducă la îmbunătăţirea simţitoare a calităţii lucrărilor, la creşterea producţiei pe hectar şi la sporirea productivităţii muncii.

Organizaţiile sindicale din S.M.T. trebuie să concentreze atenţia membrilor de sindicat pentru efectuarea la timp şi în bune condiţiuni a reparaţiilor, îmbunătăţirea calităţii lucrărilor executate, mai buna folosire a tractoarelor şi maşinilor, reducerea preţului de cost al lucrărilor.

Organizaţiile sindicale din industria constructoare de maşini trebuie să desfăşoare întrecerea socialistă pentru a produce în anul 1957 de trei ori mai multe maşini agricole decît în 1956; organizaţiile sindicale din industria chimică trebuie să mobilizeze muncitorii, inginerii şi tehnicienii pentru îndeplinirea importantei sarcini puse de partid, de a da agriculturii cantităţi din ce în ce mai mari de îngrăşăminte.

Sarcinile dezvoltării schimbului de mărfuri dintre oraş şi sat cer o îmbunătăţire radicală a activităţii organizaţiilor sindicale din cooperaţia de consum. Acestea trebuie să muncească astfel încît fiecare membru al lor să asigure prin muncă cinstită, conştiincioasă şi pricepută buna desfăşurare a activităţii comerciale a cooperativelor şi în acelaşi timp să ducă o permanentă muncă politică în rîndurile ţăranilor muncitori, lămurindu-i asupra interesului ce-l au de a valorifica produsele agricole prin cooperaţie.

În continuare, tov. Gh. Apostol s-a ocupat de sarcinile şi răspunderea organelor sindicale din sfaturile populare, organizaţiilor sindicale care cuprind salariaţi din industria locală şi gospodărire comunală.

În partea IV-a, raportul a dezbătut probleme referitoare la participarea activă a muncitorilor la organizarea şi conducerea producţiei

Tov. Gh. Apostol a subliniat că menţinîndu-se conducerea unitară şi coordonată a întregii economii naţionale — fără de care nu e cu putinţă o economie socialistă planificată — s-a hotărît să se lărgească atribuţiile directorilor de întreprindere, întărindu-se totodată răspunderea şi competenţa ministerelor şi direcţiilor generale.

Importanţa măsurilor luate pentru îmbunătăţirea conducerii economice trebuie văzută nu numai în faptul că se lărgeşte competenţa directorilor din întreprinderi, ci şi în faptul că se creează noi condiţii pentru ca întregul colectiv al întreprinderilor, toţi salariaţii să participe într-o măsură tot mai mare la conducerea producţiei şi la gospodărirea întreprinderilor.

În ţara noastră, sindicatele sînt acele organizaţii de masă prin care clasa muncitoare participă la conducerea economiei naţionale şi la organizarea producţiei.

Este necesar să lămurim fiecărui membru de sindicat, fie că e conducător sau simplu muncitor, că în ţara noastră democrat-populară în care clasa muncitoare este clasa conducătoare, iar puterea de stat aparţine muncitorilor şi ţăranilor, nici un conducător din economie, oricare ar fi el, nu poate să conducă cu succes dacă nu se bazează pe colectiv, dacă nu şi-a cîştigat încrederea muncitorilor şi sprijinul lor activ. De aici decurge următoarea poziţie a sindicatelor: organele sindicale acordă sprijinul lor hotărît activităţii acelor conducători economici care conduc cu simţ de răspundere producţia, care pun suflet în satisfacerea nevoilor oamenilor muncii şi iau măsuri pentru a crea condiţiile necesare ca fiecare muncitor să-şi îndeplinească cu succes sarcinile sale. În acelaşi timp, organele sindicale, în calitatea lor de exponente ale maselor largi de muncitori, tehnicieni, ingineri şi funcţionari, trebuie să ia o poziţie principială şi perseverentă faţă de acei conducători economici care îşi neglijează sarcinile, folosesc metode birocratice, nu se consultă cu colectivul de muncă din întreprindere şi desconsideră sugestiile observaţiile şi experienţa oamenilor muncii.

Arătînd că consfătuirea de producţie constituie forma cea mai importantă şi eficace de participare a tuturor celor ce muncesc în întreprinderile socialiste la conducerea producţiei, tov. Gh. Apostol a subliniat că mişcarea noastră sindicală va putea să-şi îndeplinească sarcinile sale de şcoală a organizării şi conducerii producţiei, dacă va ridica în primul rînd rolul şi autoritatea consfătuirilor de producţie în viaţa întreprinderilor.

În cadrul consfătuirilor de producţie, care întruchipează experienţa, priceperea, înţelepciunea colectivă în producţie a muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor şi a conducătorilor economici, este necesar să se discute toate problemele legate de mai buna organizare a producţiei şi gospodărire a întreprinderilor.

Consfătuirile de producţie trebuie să devină o formă eficace de control din partea colectivului întreprinderii sau secţiei asupra activităţii conducătorilor economici. Să facem o regulă generală din experienţa bună a acelor întreprinderi în care conducătorii, (directorul, şefii de secţie, şefii serviciului de aprovizionare, de investiţii), prezintă la consfătuirile de producţie rapoarte, dări socoteală colectivului despre felul cum se înfăptuiesc propunerile făcute de muncitori şi răspund pentru diferite deficienţe în producţie.

Vorbind despre dezvoltarea şi afirmarea iniţiativei maselor în construcţia socialistă, noi subliniem întotdeauna rolul deosebit de important al întrecerii socialiste.

În întrecerea socialistă muncitorul acţionează ca stăpîn al bogăţiilor ţării, folosind metode şi procedee vechi de lucru cu alte le noi, menite să facă munca mai uşoară, şi mai productivă, să sporească avuţia obştească. Fără o asemenea mişcare largă a maselor bazată pe ajutorul reciproc şi pe străduinţa comună de perfecţionare a producţiei nu se poate lupta cu succes pentru făurirea bazelor materiale şi spirituale ale socialismului. De aici decurge şi marea responsabilitate a sindicatelor care organizează şi conduc întrecerea socialistă.

Este necesar să subliniem încă odată că: cea mai sigură cale pentru lărgirea caracterului de masă al întrecerii socialiste este popularizarea realizărilor obţinute de fruntaşi, extinderea experienţei şi a metodelor înaintate de muncă ale acestora.

Organizarea ajutorului reciproc constituie conţinutul principal al întrecerii nu numai în cadrul întreprinderii ei şi pe ramură. Întrecerea pe ramură nu-şi atinge scopul, dacă în cadrul ei experienţa celor mai bune colective nu e popularizată, extinsă asupra celor rămase în urmă.

Criticînd unele din lipsurile importante care frînează dezvoltarea întrecerii socialiste raportorul a arătat că nu sînt îndeajuns folosite mijloace ca: decernarea steguleţelor de producţie, înscrierea pe panoul de onoare şi în cartea de onoare, decernarea unor diplome de onoare, etc. Este necesar să învăţăm organele sindicale să dea dovadă de pricepere şi operativitate în utilizarea diferitelor forme de stimulare morală. Totodată, socotim potrivit să studiem şi să propunem conducerilor ministerelor şi întreprinderilor extinderea formelor de recompensare materială a fruntaşilor întrecerii socialiste.

În continuare tov. Gh. Apostol s-a referit la unele probleme privind contractele colective care se încheie în întreprinderile socialiste.

În condiţiile noastre de ţară socialistă, contractele colective îmbină rolul sindicatelor de a organiza participarea muncitorilor la conducerea producţiei, cu acela de apărare a intereselor materiale şi social-culturale ale acestora.

În aceste săptămîni organizaţiile sindicale se pregătesc să încheie contracte colective pe anul 1957. Pregătirea lor are loc în condiţiile unei desfăşurări mai largi a iniţiativei colectivelor şi conducerilor întreprinderilor.

Este ştiut că pentru întărirea autorităţii contractelor colective este hotărîtor felul în care conducerile întreprinderilor şi organizaţiile sindicale se îngrijesc de îndeplinirea angajamentelor înscrise în ele. Organele sindicale din întreprinderile în care se încheie contracte colective vor trebui să organizeze controlul obştesc de masă şi să manifeste perseverenţă pentru a obţine realizarea completă şi la termen a tuturor prevederilor înscrise în contractele colective.

În încheiere, tov. Gh. Apostol s-a ocupat de unele probleme privind întărirea capacităţii organizatorice a sindicatelor şi de aportul sindicatelor la buna desfăşurare a campaniei electorale.

(Text prescurtat)

Planurile noastre pentru întărirea gospodăriei

(Urmare din pag. 1-a)

teva din multele exemple de acest fel. De asemenea, utemiştii ca Elizu Apietroaiei, Alexandru Buzilă sau Dumitru Hriţcu au efectuat în anul trecut cîte 260-300 zile-muncă. Acum, ei şi-au luat acelaşi angajament. Dar utemiştii, tinerii din gospodăria noastră colectivă nu sînt numai muncitori conştiincioşi, în sensul de a se achita cu succes, fiecare de sarcinile sale şi nimic mai mult. Ei se frămîntă, discută, vin cu propuneri şi iniţiative preţioase. Aşa, de pildă, noi voiam să mai amînăm terminarea grajdului început anul trecut. Însă Gheorghe Cazacu, secretarul organizaţiei de bază U.T.M., nu s-a lăsat pînă nu ne-a convins că nu-i bine aşa. Avem lemn, tigle, nisip şi alte materiale necesare; de ce să mai stăm? Să ne apucăm de grajd cînd vom avea alte lucruri de făcut? Nu! Şi ne-am dat seama că băiatul are dreptate. De asemenea, tot el a fost cel care a propus ca gospodăria să valorifice de-acum înainte, prin cooperativă, cantităţi cît mai mari de produse, să contribuim şi noi în felul acesta la fondul central de produse agricole al statului. Propunerea lui a fost acceptată. În felul acesta, noi vom vinde statului, anul acesta, cel puţin 37.000 kg. griu 26.000 kg. porumb, 28.000 kg. orz, 10.000 kg. cartofi şi peste 20.000 kg tasole, floarea soarelui şi pepeni.

Fără îndoială că toate acestea ne vor aduce bani frumoşi; vom putea termina grajdul care ne va costa încă vreo 70.000 lei, ne vom asigura suma necesară pentru autocamionul pe care intenţionăm să-l cumpărăm. În acelaşi timp, nu am scăpat din vedere faptul că valoarea zilei-muncă va trebui să crească neapărat, iar colectiviştii să primească mai multe produse la zi-muncă. Posibilităţi sînt. De pildă, griu am planificat să obţinem 1.800 kg. la hectar, porumb 2.000 kg. la hectar, orz 2.500, ovăz 1.200, tasole 800, cînepă fuior 3.500, floarea soarelui 1.200 şi sfeclă de zahăr 18.000 kg la hectar. Faceţi acum o socoteală şi veţi vedea că, pe lîngă ceea ce vom valorifica prin achiziţii şi la piaţă, colectiviştilor li se vor cuveni cantităţi însemnate de produse la zi-muncă, ceea ce nici nu se poate compara cu anul trecut.

Iată de ce vedem noi în hotărîrile recentei Plenare a C.C. al P.M.R., o nouă dovadă a grijii pe care partidul nostru o acordă creşterii continue a nivelului de trai al oamenilor muncii şi contribuim cu toată puterea noastră la înfăptuirea sarcinilor pe care partidul le pune în faţa întregului popor.

TOADER VÂRVARUC,
preşedintele gospodăriei agricole colective „Pămînt deşteptat" din comuna Socrujeni, raionul Truşeşti

Sosirea delegației guvernamentale a R. Cehoslovace în U.R.S.S.

BREST 24 (Agerpres). — TASS transmite: La 24 ianuarie a sosit într-o vizită oficială în U.R.S.S., delegația Republicii Cehoslovace, în frunte cu Antonin Zapotocky, președintele Republicii Cehoslovace.

La gară, oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți oficiali ai vieții publice.

A. Zapotocky, președintele Republicii Cehoslovace a rostit în fața microfonului o cuvîntare în care a spus printre altele: Am venit în U.R.S.S. pentru a adinci și lărgi și mai mult legăturile de prietenie care unesc cele două țări ale noastre. Frăția și prietenia popoarelor noastre se întemeiază pe baze istorice milenare.

În aceiași zi delegația Republicii Cehoslovace a plecat cu un tren special la Moscova.

Convorbiri între reprezentanți ai P.C.U.S. și ai Partidului Comunist Italian

MOSCOVA 24 (Agerpres). — TASS transmite: Zilele trecute au sosit la Moscova Luigi Longo, secretar general adjunct al partidului Comunist Italian, și Velio Spano, membru al conducerii partidului.

Oaspeții italieni au fost primiți la C.C. al P.C.U.S. și au avut convorbiri îndelungi cu N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., și M. A. Suslov, secretar al C.C. al P.C.U.S., precum și cu P. N. Pospelov, secretar al C.C. al P.C.U.S., și B. N. Ponomarev, membru al C.C. al P.C.U.S. În cursul convorbirilor a avut loc un schimb de păreri în problemele actuale ale mișcării clasei muncitoare, interesînd cele două partide. Întîlnirile reprezentanților celor două partide frățești s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și cordialitate.

Felicitări poporului polonez pentru victoria în alegeri

VARȘOVIA 24 (Agerpres). — Victoria în alegeri a poporului polonez este călduros salutată de partidele frățești ale clasei muncitoare de peste hotare.

Astfel, COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST AL UNIUNII SOVIETICE a adresat partidului frățesc Muncitoresc Unit Polonez un mesaj de călduroase felicitări pentru remarcabila victorie obținută în alegeri de Frontul Unității Naționale, în care forța conducătoare o constituie P.M.U.P.

Rezultatele alegerilor, se spune în mesaj, au arătat coeziunea majorității covîrșitoare a poporului polonez în jurul P.M.U.P., hotărîrea sa fermă de a păși pe calea construirii socialismului în Polonia, de a întări comunitatea frățească a țărilor socialiste, de a lupta pentru consolidarea păcii și prieteniei între popoare. Mesajul se încheie cu urări de noi și mari succese în întreaga activitate a tovarășilor polonezi.

PALMIRO TOGLIATTI, secretar general al Partidului Comunist Italian, a adresat lui Wladislaw Gomulka, prim secretar al C.C. al P.M.U.P., o telegramă în care arată că comuniștii și toți adevărații democrați italieni au primit cu profundă bucurie vestea marii victorii obținută în alegeri de Frontul Unității Naționale și de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, victorie care a confirmat în mod categoric justețea politicii duse de P.M.U.P. Togliatti își încheie telegrama urînd Partidului Muncitoresc Unit Polonez și personal lui Gomulka noi și mari succese în construirea unei Polonii democrate și socialiste.

În telegrama COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII COMUNIȘTILOR DIN IUGOSLAVIA, SEMNATĂ DE I. B. TITO, poporului polonez și membrilor P.M.U.P. le sînt transmise salutări frățești și călduroase urări de noi succese și se subliniază că unitatea poporului, a Frontului Unității Naționale și a P.M.U.P. sînt o chezășie fermă a dezvoltării cu și mai multă vigoare pe viitor a socialismului în R. P. Polonă

De asemenea la Varșovia s-au primit telegrame de felicitări din partea Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria, a Partidului Comunist din Triest și din partea conducerii Partidului Socialist Italian. Consiliul Național al Frontului Național al Germaniei democrate a adresat Comisiei centrale de conciliere a partidelor politice din R. P. Polonă o telegramă de felicitări.

★

Totodată, corespondenții din străinătate ai agenției P.A.P. au luat interviuri mai multor personalități din viața publică și culturală din diverse țări. Printre aceste personalități, care au salutat cu satisfacție victoria în alegeri a poporului polonez, sînt: Jacques Duclos, secretar al P.C Francez, John Gollan, secretar general al P.C. al Marii Britanii, Pietro Neni, secretar general al Partidului Socialist Italian, Giuseppe de Vittorio, președintele F.S.M., dr. Johannes Dieckmann, președintele Camerei Populare a R. D. Germane, scriitorul sovietic Ilya Ehrenburg, juristul britanic D. N. Pritt, precum și alte personalități.

Semnarea planului de colaborare culturală dintre Republica Populară Romînă și Uniunea Sovietică pe anul 1957

În conformitate cu convenția de colaborare culturală între Republica Populară Romînă și Uniunea Sovietică din 7 aprilie 1956, între 19 și 24 ianuarie 1957 au avut loc la București lucrările Comisiei Mixte Romîno-Sovietice pentru elaborarea planului de colaborare culturală pe anul 1957.

În cursul tratativelor, care s-au desfășurat într-o atmosferă deosebit de prietenească, cele două părți au constatat cu satisfacție că legăturile culturale dintre popoarele romîn și sovietic, se extind și se întăresc an de an.

Călăuzindu-se după principiile expuse în Declarația delegațiilor guvernamentale ale R.P.R. și U.R.S.S. din 3 decembrie 1956, părțile au căzut de acord asupra dezvoltării mai departe a legăturilor romîno-sovietice în domeniul științei, literaturii, artei, învățămîntului, ocrotirii sănătății, culturii fizice și sportului.

La semnarea planului de colaborare culturală au participat tovarășii: Miron Constantinescu, Leonte Răutu, acad. prof. dr. C. I. Parhon, Constanța Crăciun, Paul Niculescu-Mizil, Ion Pas, Ghizela Vass, Aurel Mălnășan, Ofelia Manole, O. Livezeanu, M. Macavei, dr. O. Berlogea, acad. Iorgu Iordan, George Georgescu, I. Jalea, reprezentanți ai vieții culturale și artistice, ai A.R.L.U.S.-ului. Din partea sovietică au asistat A. A. Epișev, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, membrii delegației guvernamentale sovietice: R. V. Babiiciuk, ministrul Culturii al R. S. S. Ucrainene, L. D. Kislova, membră în conducerea VOKS-ului, A. F. Șebanov, director general adjunct în Ministerul Învățămîntului Superior al U.R.S.S., L. V. Grecișnikova, director general adjunct în Ministerul Sănătății, N. J. Volcenko, șefa secției pentru relațiile culturale cu țările din sud-estul Europei, din Ministerul Culturii al U.R.S.S., precum și V. F. Nikolaev, consilier al Ambasadei Uniunii Sovietice la București și alți membri ai Ambasadei.

După semnarea planului de colaborare culturală, Ministrul Culturii, Constanța Crăciun a oferit o masă în cinstea delegației guvernamentale sovietice.

Consiliul de Miniștri al R.P.R. discută problemele sfaturilor populare

La 24 ianuarie au început lucrările ședinței Consiliului de Miniștri al R.P.R., consacrate discutării unor probleme privind activitatea sfaturilor populare regionale și stabilirii sarcinilor care le revin în vederea aplicării hotărîrilor plenarei din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R.

La ședință participă președinții sfaturilor populare regionale din întreaga țară.

Consiliul de Miniștri a luat în dezbatere noile norme de organizare a achizițiilor, contractărilor și colectărilor, executarea bugetelor și planurilor sfaturilor populare regionale pe anul 1957, problemele îmbunătățirii aprovizionării populației, sarcinile sfaturilor populare în problemele de proiectare și construcții locale, problemele gospodăriei comunale a orașelor și industriei locale, întărirea muncii organizatorice și de masă a sfaturilor populare.

La primul punct al ordinei de zi, tov. C. Doncea, ministrul Colectărilor, a prezentat un referat cu privire la normele de organizare și funcționare a organelor de achiziții, contractări, colectări, recepționări și livrări de produse agricole și atribuțiile acestora.

Raportul, alcătuit pe baza observațiilor și propunerilor primite din partea sfaturilor populare regionale, a fost urmat de discuții.

În continuarea ședinței, tovarășii G. Gaston Marin, președintele Comitetului de Stat al Planificării și Manea Mănescu, ministrul Finanțelor au prezentat referate asupra unor probleme privind executarea planurilor și bugetelor locale.

După amiază au avut loc discuții în legătură cu referatele prezentate.

Apoi tovarășii Gogu Rădulescu, ministrul Comerțului Interior, Constantin Mateescu, președintele „Centrocoop"-ului și Constantin Teodoru, ministrul Industriei Alimentare au prezentat referate asupra unor probleme legate de îmbunătățirea rețelei comerciale și cooperatiste și dezvoltarea bazelor legumicole.

Lucrările ședinței continuă.

O.N.U. În Comitetele Nr. 2 și 3

NEW YORK 24 Corespondentul Agerpres la O.N.U. transmite: În Comitetul Nr. 2 al problemelor economice și financiare se discută, pe baza unei recomandări a Consiliului Economic și Social, chestiunea industrializării țărilor slab dezvoltate.

Luînd cuvîntul în numele delegației R.P.R., în ședința din 23 ianuarie, *Eduard Mezincescu* a arătat că elementul esențial al oricărui program de dezvoltare economică a unei țări trebuie să-l constituie dezvoltarea industriei, factor hotărîtor în ridicarea nivelului de trai al populației:

Cuvîntul reprezentanților R. P. Romîne

Vorbind despre căile de industrializare a țărilor slab dezvoltate, delegatul R.P.R. a atras atenția că orice ajutor economic dat acestor țări trebuie acordat fără condiții politice înrobitoare și a demascat manevrele practicate de unele țări imperialiste care în schimbul așa-zisului ajutor economic, au obținut intrarea în pacte militare agresive sau alte concesii politice, economice și militare.

Declarîndu-se de acord cu prevederile și recomandările făcute de Consiliul Economic și Social al O.N.U. în privința ajutorării procesului de industrializare a țărilor slab dezvoltate, delegatul romîn a subliniat în încheiere că în aceleași probleme, ca și în altele, o chestiune de o deosebită însemnătate este stimularea unei largi colaborări economice internaționale și lărgirea comerțului internațional prin desființarea barierelor artificiale.

NEW YORK 24 Corespondentul Agerpres la O.N.U. transmite: În Comitetul Nr. 3 al problemelor sociale, umanitare și culturale s-a adoptat în ședința din 22 ianuarie articolul Nr. 10 al convenției internaționale asupra drepturilor economice, sociale și culturale. La acest articol, care prevede o serie de măsuri de protecție a mamei și copilului, *a fost adoptat și amendamentul propus de delegatul R.P.R. care recomandă tuturor statelor fixarea unei limite de vîrstă sub care este interzisă și sancționată de lege orice folosire a muncii salariate a copiilor.*

Mesajul președintelui Eisenhower cu privire la situația economică a S. U. A.

WASHINGTON 24 (Agerpres). — La 23 ianuarie președintele S.U.A., Eisenhower, a adresat Congresului mesajul anual cu privire la situația economică a S.U.A. În mesaj președintele proslăvește sistemul economic al Statelor Unite, afirmînd că acesta ar asigura poporului condițiile pentru „o viață mai bună".

Președintele recunoaște pericolul creșterii prețurilor, ceea ce duce la inflație, situația încordată din agricultură, care a fost provocată de criza de supraproducție, precum și povara uriașă a așa-numitelor datorii publice și particulare, care au ajuns anul trecut la 693 miliarde dolari, dintre care datoria publică se ridică la 276,7 miliarde dolari. În mesaj se vorbește de asemenea despre „povara grea" a impozitelor, despre care Eisenhower recomandă Congresului să fie menținute la nivelul actual.

Eisenhower afirmă că cei patru ani în care a deținut funcția de președinte au constituit o perioadă de „creștere" a economiei Statelor Unite. În sprijinul acestor afirmații el atrage atenția asupra sporirii cu 12,5 la sută, în comparație cu 1952, a așa-numitului „produs național global general", precum și asupra creșterii continue a profiturilor corporațiilor, care au ajuns anul trecut la 43,4 miliarde dolari. În mesaj se recunoaște însă că în anumite ramuri ale industriei ca, de pildă, în industria de automobile și în construcția de locuințe, anul trecut a avut loc o reducere a producției. Același proces continuă și în industria carboniferă americană, unde indicele de producție pe anul trecut a fost cu 20 de puncte sub nivelul anului 1949 calculat drept 100.

Deși în mesaj se spune că numărul salariaților în producție crește, totuși, potrivit datelor statistice oficiale, în Statele Unite există încă 2.551.000 de șomeri, plus 3.160.000 de oameni care figurează ca fiind în cîmpul muncii, dar care de fapt nu lucrează (din care 1.300.000 sînt considerați „în concediu"). În ciuda afirmației despre îmbunătățirea vieții, diagramele cuprinse în mesaj arată că în S.U.A. există peste 14,5 milioane de familii cu un venit sub 3.000 de dolari pe an, din care peste 8,3 milioane de familii au un venit sub 2.000 de dolari pe an.

În mesaj se recunoaște de asemenea existența unor tendințe inflaționiste, datorită măririi continue a prețurilor cu amănuntul și de consum. În mesaj se arată că dacă se ia drept 100 nivelul prețurilor de consum în perioada 1947—1949, anul trecut prețurile la produse alimentare au fost de 111,6 la sută iar costul asistenței sociale a crescut la 132,5 la sută.

Eisenhower propune o serie de măsuri, printre care menținerea nivelului actual al impozitelor, „intensificarea" concurenței particulare, participarea Statelor Unite la Organizația internațională a comerțului, făcînd totodată apel la industriași și sindicate în vederea unor „eforturi comune".

Ofensiva reacțiunii franceze împotriva P.C. Francez

PARIS 24 (Agerpres). — În ultima vreme cercurile reacționare franceze fac încercări de a dezlănțui o nouă campanie anticomunistă. De astă dată, inspiratorii acestei campanii sînt așa-zișii „republicani independenți". La 22 ianuarie Rober Bruinelie, membru al acestui partid, a prezentat Biroului Adunării Naționale patru proiecte de lege care sînt îndreptate împotriva Partidului Comunist Francez.

În primul proiect de lege se propune nici mai mult nici mai puțin decît dizolvarea partidului comunist... pe baza legii din 10 ianuarie 1936 cu privire la dizolvarea grupurilor de luptă fasciste.

Cel de-al doilea proiect de lege prevede introducerea unor modificări în codul penal, care să permită pedeapsa cu moartea pentru comuniștii francezi, fiind acuzați de activitate antifranceză.

Ultimele două proiecte de lege prevăd concedierea comuniștilor care se află în funcții publice și înlăturarea membrilor Partidului comunist din comitetele muncitorești din întreprinderi.

Această nouă ieșire a reacțiunii împotriva Partidului Comunist Francez stirnește protestele hotărîte ale cercurilor largi ale opiniei publice franceze care văd în aceasta o amenințare la adresa regimului republican și a drepturilor democratice.

Alături de întregul popor, tinerii și tinerele Poloniei populare s-au prezentat cu bucurie în fața urnelor, votînd cu încredere pentru candidații Frontului Unității Naționale. În felul acesta, tînăra generație și-a manifestat odată mai mult dragostea fierbinte față de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, forța conducătoare în R.P. Polonă — forță care apără cu devotament nemărginit interesele maselor muncitoare, ale dezvoltării Poloniei independente în marea familie a țărilor socialiste.

In fotografie: un grup de studente de la căminul studențesc din Varșovia, str. Kopinska, votînd pentru orînduirea democrat.-populară, pentru viitorul lor fericit.

Pe scurt

DELHI. — La invitația guvernului Indiei, la 24 ianuarie a sosit la Delhi ministrul Apărării al U.R.S.S., G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice. G. K. Jukov este însoțit de N. O. Pavlovski, general-colonel, I. D. Eliseev viceamiral, și de general-locotenenții N. P. Dagaev și L. M. Kitaev.

DELHI. — La 24 ianuarie a sosit la Delhi Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat al Republicii Populare Chineze. Premierul Ciu En-lai va rămîne la Delhi o zi, iar la 25 ianuarie va face o vizită oficială în Nepal.

TIRANA. — O delegație guvernamentală a Republicii Populare Bulgaria, în frunte cu Anton Iugov, președintele Consiliului de Miniștri, a sosit la 23 ianuarie la Tirana într-o vizită de prietenie. În seara de 23 ianuarie au avut loc tratative între delegațiile guvernamentale ale Republicii Populare Albania și Republicii Populare Bulgaria. Tratativele, care s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și deplină înțelegere reciprocă vor continua.

Solemnitatea unor decorări

Joi la amiază, la Prezidiul Marii Adunări Naționale a avut loc solemnitatea înmînării unor decorații.

La solemnitate au luat parte tovarășii dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, M. Mujic, vicepreședinte și A. Bunaciu, secretar al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Ion Pas, prim locțiitor al ministrului Culturii, artiștii poporului Costache Antoniu, Lucia Sturdza Bulandra, Ion Manolescu, artistul emerit Jules Cazaban, I. Vrabie, directorul cancelariei Prezidiului Marii Adunări Naționale și alții.

Cu ocazia aniversării a 10 ani de la înființarea Teatrului Secuiesc de Stat din Tg. Mureș și pentru merite deosebite în activitatea artistică s-a conferit titlul de artist al poporului din Republica Populară Romînă actorului Kovacs Gyorgy. S-a conferit titlul de artist emerit al Republicii Populare Romîne actorilor Koszegy Margit, Andrasi Marton, Varady Rudolf.

Pentru merite deosebite în activitatea științifică s-a conferit „Ordinul Muncii" clasa II-a profesorului dr Farczadi Elek, directorul bibliotecii documentare „Bolyai" din Tg. Mureș.

Pentru merite deosebite în muncă și activitate îndelungată în mișcarea muncitorească s-a înmînat ordinul „Steaua Republicii Populare Romîne", clasa III-a, tov. Ioan Horvath.

S-au înmînat de asemenea ordine actorilor și tehnicienilor de la Teatrul Evreesc de Stat din București și Teatrul Evreesc de Stat din Iași.

În numele Prezidiului Marii Adunări Naționale, tovarășul dr. Petru Groza a felicitat pe cei decorați adresîndu-le urări de sănătate și putere de muncă

Lucrările pentru instalarea reactorului atomic

La Institutul de fizică atomică al Academiei R.P.R. se află în fază avansată lucrările de instalare a reactorului atomic de 2.000 kw. pe care țara noastră îl primește în cadrul acordului încheiat cu U.R.S.S. Numeroase transporturi au sosit din U.R.S.S. și continuă să sosească în țara noastră, cu aparataje speciale de cea mai înaltă tehnicitate necesare reactorului și instalațiilor auxiliare. De asemenea au sosit o serie de utilaje care vor servi la construcția ciclotronului de 12,5 megaelectronvolți și altor aparataje atomice.

Toată această intensă activitate în vederea folosirii celei mai noi ramuri a științei moderne în țara noastră a fost posibilă datorită ajutorului tehnico-științific și de producție acordat de Uniunea Sovietică țării noastre, ca și altor state, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

După cum se știe țara noastră face parte ca membru fondator, împreună cu alte 11 țări, din Institutul unificat de cercetări nucleare cu sediul în regiunea Kalinin (U.R.S.S.), creat în martie 1956, institut căruia guvernul sovietic i-a predat în mod gratuit institute și laboratoare întregi cu tot utilajul (între care mașini uriașe ca sincrociclotronul de 680 milioane electronvolți, sincrofazotronul de 10 miliarde electronvolți etc.) construcțiile și clădirile principale, auxiliare și administrative. Conducerea în cadrul acestui institut permite oamenilor noștri de știință de a beneficia de bogata experiență a colegilor lor sovietici și celor din alte țări, pentru rezolvarea problemelor celor mai complexe ale fizicii nucleare.

În curînd țara noastră va avea o producție proprie de izotopi radioactivi necesari industriei, medicinei, cercetărilor științifice și altor domenii de utilizare a energiei nucleare.

(Agerpres)

Intre vorbe și fapte

Dintre problemele internaționale de după cel de-al doilea război mondial, problema dezarmării e-a situat cu consecvență pe primul loc. Este explicabil deoarece această problemă preocupă la un înalt grad popoarele din întreaga lume.

Povara grea a înarmărilor, spectrul războiului dus cu armele cele mai moderne de distrugere în masă apasă din greu pe umerii populației.

Cu toate acestea problema dezarmării care se află de 11 ani în discuția Organizației Națiunilor Unite și a diferitelor conferințe internaționale bate pasul pe loc. Motivul este arhicunoscut: refuzul sistematic al puterilor occidentale de a consimți la o dezarmare reală.

La actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U., în pofida obstrucției diplomației americane care caută să amîne considerabil abordarea problemei dezarmării, aceasta a venit în cele din urmă în discuții și a fost repartizată, după cum se știe Comitetului Politic. Aici, au ieșit din nou la iveală cele două orientări: orientarea spre încetarea „războiului rece", spre dezarmare și crearea de condiții pentru coexistența pașnică a statelor cu sisteme diferite s-a înfruntat cu orientarea spre continuarea cursei înarmărilor și a „războiului rece", orientarea spre un război distrugător.

Propunerilor sovietice limpezi și precise li s-a opus un program american încîlcit al cărui fond continuă să înlocuiască problema dezarmării exclusiv cu cea a controlului. Dar lucrurile nu stau așa numai pe tărîmul diplomației.

Cum se împacă dezarmarea cu viitorul buget al S.U.A.?

Chiar în timpul desfășurării discuțiilor în incinta Comitetului Politic al Adunării Generale care își are sediul la New-York, la cîteva sute de kilometri în incinta Congresului american din Washington se dezbătea bugetul S.U.A pe viitorul an fiscal în care cheltuielile militare depășesc orice cifră din trecut. Așa se face că la o succesiune de numai cîteva ore domnul Cabot Lodge a fost contrazis de către însuși șeful statului american, președintele Eisenhower. Cui ar putea astfel să-i scape oare deosebirea între declarația reprezentantului american la O.N.U. și mesajul prezidențial? Din suma totală propusă pentru cheltuieli 45,3 miliarde dolari, sau 63 la sută din viitorul buget al S.U.A. este repartizat cheltuielilor militare și celor legate de acestea. Este de asemenea semnificativ faptul că aceste cheltuieli sînt egale cu întregul venit național al S.U.A. în 1953. În afară de aceasta, 7,4 miliarde dolari sînt alocați pentru plata dobînzilor la datoria de stat, legată aproape în întregime de războaiele din trecut, iar 5 miliarde pentru diferite programe referitoare la veteranii de război. Așa dar, în total, aproximativ 77 la sută din buget sînt destinate pregătirilor de război și plăților legate de războaiele din trecut. Cheltuielile directe ale Ministerului Apărării al S.U.A. vor fi cu 2 miliarde de dolari mai mari decît în actualul buget. Alocațiile pentru arma atomică vor spori cu 400 milioane de dolari.

Cifrele bugetului american exprimă de fapt refuzul guvernului S.U.A. de a consimți la rezolvarea problemei dezarmării. În aceste condiții cum poate opinia publică da crezare reprezentantului american care își găsește timp palavragind la infinit despre intenția „unui efort reînnoit menit să găsească calea pentru a consacra mai mult din resursele omenirii unei păci bogate și mai puțin armamentelor și forțelor armate?" Contradicția dintre vorbe și fapte este mai mult decît evidentă căci bilanțul cu care se prezintă S.U.A. la discuțiile despre dezarmare nu este decît un bilanț de intensificare a cursei nebunești a înarmărilor. Iată de ce planul american, în spatele unei vorbării mieroase despre dezarmare, amînă în fapt problema dezarmării la calendele grecești. Ridicînd din nou în fața O.N.U. problema legăturii dintre problema dezarmării și rezolvarea problemelor politice internaționale nereglementate și condiționînd prima de rezolvarea celorlalte, domnul Lodge nu a găsit de cuviință să spună nici un cuvînt despre interzicerea imediată a producției și a folosirii armei nucleare și despre încetarea experiențelor cu această distrugătoare armă.

Dar cu noile planuri agresive atomice?

Trimiterea de unități militare americane atomice cu destinație specială în țările din Europa occidentală încadrate în N.A.T.O., în Turcia, Iran, Japonia și în alte țări ale lumii, nu au desigur nimic comun cu vreun plan de dezarmare. Această acțiune a guvernului american — așa cum se arată în declarația Agenției TASS agravează primejdia izbucnirii unui război atomic. Opinia publică din întreaga lume își dă seama că înăptuirea acestor planuri agresive americane primejduiește serios pacea; popoarele se pronunță cu hotărîre împotriva noilor planuri agresive ale S.U.A.

Forme ocolite de a înlocui dezarmarea prin control

Rezoluțiilor clare prezentate de delegația sovietică care preconizau încetarea experiențelor cu armele atomice și cu hidrogen și convocării unei sesiuni extraordinare a Adunării Generale consacrată problemei dezarmării li s-a opus un NU pe cît de categoric pe atît de regretabil.

În actualul climat de neîncredere pricinuit de îndelungații ani de „război rece" și de încercările puterilor occidentale de a-l reduce în actualitate apare desigur interesantă poziția adoptată de unii delegați care, în fața Comitetului Politic al Adunării Generale au vorbit despre necesitatea întreprinderii „primilor pași" în domeniul dezarmării. Atrage în acest sens atenția rezoluția comună prezentată de reprezentanții Norvegiei, Japoniei și Canadei care vorbește de necesitatea „înscrierii" la O.N.U. a experiențelor nucleare și de controlarea efectelor radiațiilor. Autorii rezoluției au fost desigur nevoiți să reflecte îngrijorarea întregii omeniri față de pericolul unui război atomic distrugător, dar din păcate ea nu preconizează măsuri în vederea interzicerii experiențelor răspînditoare de radiații, ci numai „înregistrarea" lor. Nu este greu de văzut că aceasta constituie o formă ocolită a aceleiași atitudini de a înlocui dezarmarea exclusiv prin control, fără a o însoți de măsuri practice.

Pilde constructive

Înaltul prestigiu moral cu care s-a prezentat Uniunea Sovietică în fața O.N.U. atunci cînd a adus în discuție propriile sale propuneri concrete de dezarmare își are rădăcina în faptul că popoarele au văzut că Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste au procedat anterior la reduceri succesive unilaterale ale forțelor lor armate. Deci propunerile pentru încheierea unui acord în problema dezarmării nu sînt simple vorbe goale, ci sînt însoțite de acțiuni concrete care oglindind politica de pace a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste tinde să scape cît mai repede omenirea de pericolul unui război atomic distrugător și de cursa înarmărilor.

Pe marginea discuțiilor despre dezarmare de la O. N. U.

★ ★

Propunerile sovietice au devenit cunoscute întregii omenirii și ele au fost îmbrățișate cu căldură pentru că corespund aspirațiilor de pace ale întregii lumi.

Dacă ar fi să ne oprim la mult dezbătuta problemă a instituirii unui control internațional eficace, trebuie să remarcăm că propunerile sovietice prezentate la 15 ianuarie în Comitetul Politic nu numai că au în vedere un ansamblu de măsuri eficace în vederea stabilirii de puncte fixe de control, dar totodată țin de ardoarea cu care diplomația americană a insistat asupra planului „cerului deschis". Tocmai de aceea propunerile sovietice prevăd posibilitatea aplicării limitate a sistemului de control bazat pe luarea de fotografii din avion, pe o anumită rază

Formula viabilă — o dezarmare controlată

Din poziția puterilor occidentale de după recentele propuneri sovietice reiese cu prisosință că diplomația occidentală și cei care o secundează nu vrea să miște nici un pas înainte și să consimtă la o dezarmare reală, chiar trepătă. Puterile occidentale mențin cu încăpățînare doar formula controlului fără dezarmare ceea ce este pentru oricine evident inacceptabilă dacă se ține seama de actuala situație internațională. Această formulă nu ar avea ca rezultat decît cunoașterea potențialului în mod reciproc și deci tot în mod reciproc s-ar putea produce o întrecere pentru acumularea unui stoc cît mai mare de armament.

Singura formulă viabilă este obținerea unei dezarmări controlate. Acest lucru poate fi discutat atît la o conferință la nivel înalt, așa cum a susținut Uniunea Sovietică în mesajul adresat de N. A. Bulganin în decembrie șefilor guvernelor occidentale, și atunci cînd a acceptat propunerea președintelui Confederației elvețiene, cît și într-o sesiune specială a Adunării Generale a O.N.U. Din păcate discuțiile pe această temă la nivel înalt au fost, după cum se știe, respinse de puterile occidentale, iar acum se pregătește respingerea convocării unei sesiuni speciale prin insistența cu care se cere reiterea problemei dezarmării subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare pentru „studierea aspectelor tehnice" ale diferitelor proiecte, deși îndelungatele tratative din cadrul acestui subcomitet nu au dat roadele așteptate.

R.P.R. luptătoare activă în favoarea dezarmării

Poporul romîn este vital interesat în rezolvarea problemei dezarmării. Poporul nostru consideră că întreaga omenire trebuie scutită de psihoza războiului pricinuită de dezvoltarea armelor de distrugere în masă și de povara cursei înarmărilor. După ce întregul nostru popor a semnat apelurile de interzicere a armelor de distrugere în masă, guvernul R.P.R. a luat atitudine hotărîtă de sprijinire a cauzei dezarmării. În cuvîntul său în Comitetul Politic al Adunării Generale a O.N.U reprezentantul R.P.R a declarat săptămîna trecută: „Guvernul romîn consideră dezarmarea ca una din problemele cheie ale vieții internaționale de azi. Noi socotim că realizarea unui acord în problema dezarmării nu trebuie condiționată de rezolvarea altor probleme litigioase internaționale". Totodată reprezentantul romîn a arătat că sprijină căile concrete care au venit în discuția O.N.U. pentru realizarea unui acord în problema dezarmării, salutînd toate propunerile practice menite să ducă la o dezarmare reală și la securitatea colectivă. Intre vorbele și faptele reprezentantului nostru se vădește o concordanță deplină. Sînt cunoscute acțiunile întreprinse de R. P Romînă pentru a da o bază dezarmării. La fel ca și celelalte țări socialiste, țara noastră a procedat la reducerea forțelor sale armate; cele două reduceri succesive ale forțelor armate ale țării noastre — respectiv cu 40.000 și apoi cu 20.000 de oameni — au fost completate cu reducerea serviciului militar la a numite arme. Totodată bugetul de stat al R. P. Romîne pe anul care s-a încheiat, manifestînd o grijă sporită pentru problemele dezvoltării social-culturale și economice, a procedat la o scădere a cheltuielilor militare. În comparație cu anul precedent, în 1956 cheltuielile militare ale țării noastre au fost cu 476.000.000 de lei mai reduse

Pe baza acestor precedente, avînd platforma morală necesară, țara noastră a apărut la O.N.U. ca o vajnică luptătoare în favoarea dezarmării Ca stat care construiește socialismul, R. P. Romînă este vital interesată în dezvoltarea construcției pașnice, ceea ce contrazice orice năzuință de a spori efortul în domeniul militar. Este în același timp evident că politica de pace promovată de țara noastră nu se bazează pe slăbiciune și că orice încercare a forțelor reacționare internaționale de a zmulge cuceririle poporului nostru liber ar primi riposta cuvenită.

★

Omenirea așteaptă ca problema dezarmării să intre pe un făgaș nou, pe făgașul realizării unei dezarmări controlate. Omenirea este sătulă de „război rece". Ea cere cu hotărîre ca dezarmarea să fie, după 11 ani de discuții, în sfîrșit înfăptuită.

Z. FLOREA

TINERI — ȚINEȚI MINTE!

PREZENTUL LOR — TRECUTUL NOSTRU

V-ați întrebat oare vreodată de ce cuvintele cunoscutului cîntec „Pe marile bulevarde" cu care Yves Montand a devenit atît de cunoscut, sună astfel?

Eu nu-s bogat și n-am comori
Sînt doar un simplu muncitor;
Și nu mă pot distra mereu
Costă scump, și mi-e greu.

. . . .

Cînd lucrul mi l-am isprăvit,
Mă-ndrept spre Saint-Denis, grăbit,
Pe bulevardul italian!

. . . .

Aicea-i locul potrivit:
Totu-i calm, liniștit.
Privind vitrine mari, apoi,
Din ochi ne-alegem amîndoi
O rochie cu flori pe ea
Sau un costum — nu mă-ntreba —
Visînd s-avem și bani cîndva!

Vom încerca să vă explicăm...

RECLAME ȚIPĂTOARE — REALITĂȚI SUMBRE

Toate sînt bune, toate sînt frumoase, toate strălucesc. Pe străzi umblă cîini cu covrigi în coadă. Laptele, untul și mierea — se găsesc peste tot, numai să vrei să le capeți. O lume plină de mister, aventuri, cu un cotidian colorat, un adevărat miraj paradisiac.

Aceasta este reclama pe care o fac oficinele occidentale de propagandă modului de viață capitalist.

Ce se află în spatele acestei reclame țipătoare?

Cunoaștem dorințele tinerilor. Sînt atît de pretențioase dorințele lor? Dacă dorințele tinerilor sînt infinit de bogate, ele sînt în același timp modeste, legitime. Să nu uităm: tinerețea este vîrsta căutărilor și a speranțelor. Tineretul este profund optimist, dornic să inventeze și să conducă mașini complexe, nemaiauzite. Tinerii doresc să stîrpească suferințele de pe pămînt. Ei sînt printre cei ce gîndesc să îmbogățească patrimoniul cultural al omenirii. Intr-un cuvînt tinerii sînt animați de dorința de a-și pune toate forțele lor la dispoziția societății, pentru progresul ei.

In schimb, ce oferă maselor de tineri orînduirea capitalistă? Inainte de toate, după cum e și firesc, tinerii gîndesc să aibă un loc de muncă, adică unde să-și poată aplica creator gîndurile. Și ce vor în schimb? Să aibă o viață îndestulată, să se bucure de condiții pentru a-și valorifica aptitudinile și visurile lor înaripate de tinerețe. Lucrurile stau însă cu totul altfel. Milioane de tineri din țările capitaliste gîndesc la aceste lucruri, se frămîntă. Realitatea le oferă situații crîncene. Spectrul șomajului gîrbovește umerii tineretului. In Italia 2.000.000 de oameni n-au de lucru; în Franța sînt 500.000 de brațe de muncă de prisos; în S.U.A., milioane. Acest lucru constituie una dintre cele mai mari probleme pentru milioane și milioane de tineri. O situație revoltătoare! Tineri energici, entuziaști, dornici de muncă sînt siliți să-și irosească zadarnic forțele. Salariul majorității tinerilor muncitori din țările capitaliste este insuficient. In Australia, Canada etc. salariul tinerilor care muncesc este mai scăzut cu 30—50 la sută decît salariile și ele destul de mici ale adulților. Cît despre viața grea de mizerie și incultură a tinerilor de la sate se cunosc situații impresionante.

Cine, dacă nu în primul rînd tinerii, sînt cei ce trebuie să cunoască tainele cărților, să soarbă puterile înțelepciunii din slovele scrise? Dar, în țările capitaliste știința de carte, acest „Sesam deschide-te" miraculos către înțelepciune este în foarte multe cazuri necunoscută. Milioane de tineri sînt analfabeți. In felul acesta mase de tineri, cei ce ar trebui cu mîinile lor să construiască viitorul atomic, sînt în imposibilitate de a-și însuși știința.

De ce toate acestea? Dificultățile modului de viață capitalist sînt intensificate de pregătirile ce se fac în vederea unui război mondial, cursa înarmărilor și militarizarea economiei. Oricîte explicații s-ar da, n-ar fi atît de concludente, cum este limbajul sobru, dar sigur, al unor cifre. „Războiul rece" în occident a costat numai pînă în urmă cu cîteva luni circa 140.000.000.000 de dolari americani sau 50.400.000.000 lire sterline englezești sau 49.650.000.000.000 de franci francezi. Cu banii aceștia s-ar fi putut construi un oraș modern pentru o populație de 80.000.000 de locuitori. O oră dacă ar înceta cursa înarmărilor, 100.000 de tineri și-a putea petrece gratuit vacanțele în străinătate.

Condițiile vitrege de viață din țările capitaliste duc la atrofierea unor trăsături morale proprii omului. Cinstea, curajul, abnegația, vitejia, îndatoririle familiare — toate aceste trăsături de aur, în loc să slujească poporul, sînt atrofiate de veninul pe care-l varsă oficinile de propagandă și educație reacționare, în scopul de a sădi în conștiința tinerilor apucături bestiale. Așa se explică marele număr de criminali, hoți, gangsteri, borfași, bețivi, morfinomani existent în occident. In felul acesta, tinerii sînt îndobitociți, pot fi folosiți în scopuri josnice — ca spărgători de grevă, mercenari, ucigași ai propriilor popoare, carne de tun.

Acesta este tabloul lamentabil al situației tinerilor din țările capitaliste, pe care propaganda burgheză încearcă zadarnic să-l prezinte în culori trandafirii.

Tinerii din țările capitaliste, viața lor nefericită, aspirațiile spulberate — confirmă viciile unui sistem condamnat pieirii.

✱ Acolo unde cîinii au covrigi în coadă ✱ **De ce a putut d-l Bonnefoie să-și cumpere o proprietate** ✱ *100.000 de „excepționali din S. U. A. nu pot intra în colegii, în special din cauze financiare!"* ✱ **„Libertăți" vest-germane** ✱ Despre cei ce fac covoarele persane ✱ **Scandalul Montesi demască.**

In secolul energiei atomice

PORȚI ÎNCHISE

Nu este nevoie neapărat să iei istoria de la începutul ei, filă cu filă, pentru a constata progresul imens la care a ajuns omenirea. Tot ce s-a creat pînă în prezent — începînd de la comorile artistice ale antichității și pînă la descoperirea tainelor atomului în zilele noastre — constituie produsul civilizației umane. Posibilitățile de cunoaștere ale omului sînt nelimitate. Pentru a crea, pentru a stăpîni natura, pentru a face viața omului demnă de epoca noastră, omenirii îi trebuie astăzi, mai mult ca oricînd, oameni de cultură, savanți. Or, nu este un secret pentru nimeni că acești oameni nu apar de la sine și că înclinațiile lor, pasiunea pentru diferite activități culturale, științifice, se dezvoltă pe băncile școlilor, ale institutelor superioare de învățămînt. Ar fi deci firesc ca în prezent, pasiunea multor tineri de a studia, dorința lor de a-și aduce aportul la progresul continuu al civilizației să găsească pretutindeni încurajare. Din păcate faptele nu arată acest lucru în țările capitalului.

Țara „posibilităților nemărginite" — astfel e numită S.U.A. de propaganda oficială occidentală. Cîtă ipocrizie! S.U.A. este într-adevăr țara „posibilităților nemărginite", însă pentru monopoliști, nu pentru marea masă a tinerilor care vor să studieze, să cucerească culmile științei.

In numărul său din 13 ianuarie a.c. ziarul „New York Times" recunoștea că de la cel de al doilea război mondial taxa de învățămînt în școlile superioare din S.U.A. a crescut de 2—2,5 ori și că nu se vede sfîrșitul acestei scumpiri a învățămîntului superior. Și aceasta fiindcă principala sursă de finanțare a institutelor de învățămînt superior sînt taxele. Pot oare fiii celor ce muncesc să-și procure suma necesară pentru taxa care a atins în prezent cifra de 3.000 dolari pe an? Desigur că nu! S-a constatat că un student dintr-o familie muncitorească, chiar dacă părinții îi asigură locuința, hrana și îmbrăcămintea, trebuie să lucreze serile și în vacanțe pentru a plăti taxele de studii. Adeseori studenții lucrează „suplimentar" în orele de seară ca chelneri și spălători de vase în restaurante. Tragedia tinerelor vlăstare ce nu pot urca treptele unei facultăți a fost deplînsă pînă și de Comitetul consultativ pentru problemele învățămîntului superior care, într-un recent raport, își exprimă regretul că în fiecare an 100.000 dintre cei mai sîrguincioși elevi din S.U.A., care promovează școala medie cu calificative excepționale, „nu pot intra în colegii, în special din cauze financiare"!

Lipsurile educației spirituale rămîn absolut fără nici un fel de atenție în S.U.A., constată cu amărăciune comentatorul ziarului „New York Times", James Reston, care scria recent: „In ultimii ani numărul profesorilor din școlile americane s-a redus cu 53 la sută.

Să părăsim țara „posibilităților nemărginite" și să poposim prin cîteva țări ale continentului nostru. Mai întîi în Germania occidentală. Luînd cuvîntul în Bundestag, deputatul Kahn Akermann a calificat sistemul învățămîntului adoptat în R.F. Germană drept „cel mai calic și cel mai insuficient dintre toate sistemele care există la marile națiuni civilizate" și a declarat că situația din școlile și universitățile vest-germane a luat un caracter amenințător. Datele existente arată că în Germania occidentală se alocă pentru burse sume de-a dreptul ridicole. O comparație e edificatoare în acest sens, nu numai pentru R.F. Germană. In R.D. Germană studenții primesc burse în valoare de 265 milioane de mărci, adică aproximativ tot atîta cît se alocă pentru burse în Franța, Germania occidentală și Anglia la un loc. Bineînțeles militariștii caută să exploateze greutățile economice de care se izbesc studenții din Germania occidentală. După cum relata și ziarul vest-german „Hessische Zeitung", ziarii ministerului de război se adresează absolvenților școlilor medii descriindu-le în toate culorile curcubeului avantajele slujirii în armată.

Care e situația în Franța? Aci copiii muncitorilor reprezintă doar trei la sută din numărul studenților.

In Olanda, studenții din Amsterdam sînt nevoiți să apeleze la o jignitoare sursă de venituri: noptile, de pildă, ei se oferă să conducă la garaje mașinile ai căror proprietari sînt beți. Și să se mai spună că nu mai e „romantică" viața studenților!

Concluzia care se impune e limpede: capitalismul închide tot mai mult porțile culturii și științei pentru tînăra generație care se ridică în secolul energiei atomice!

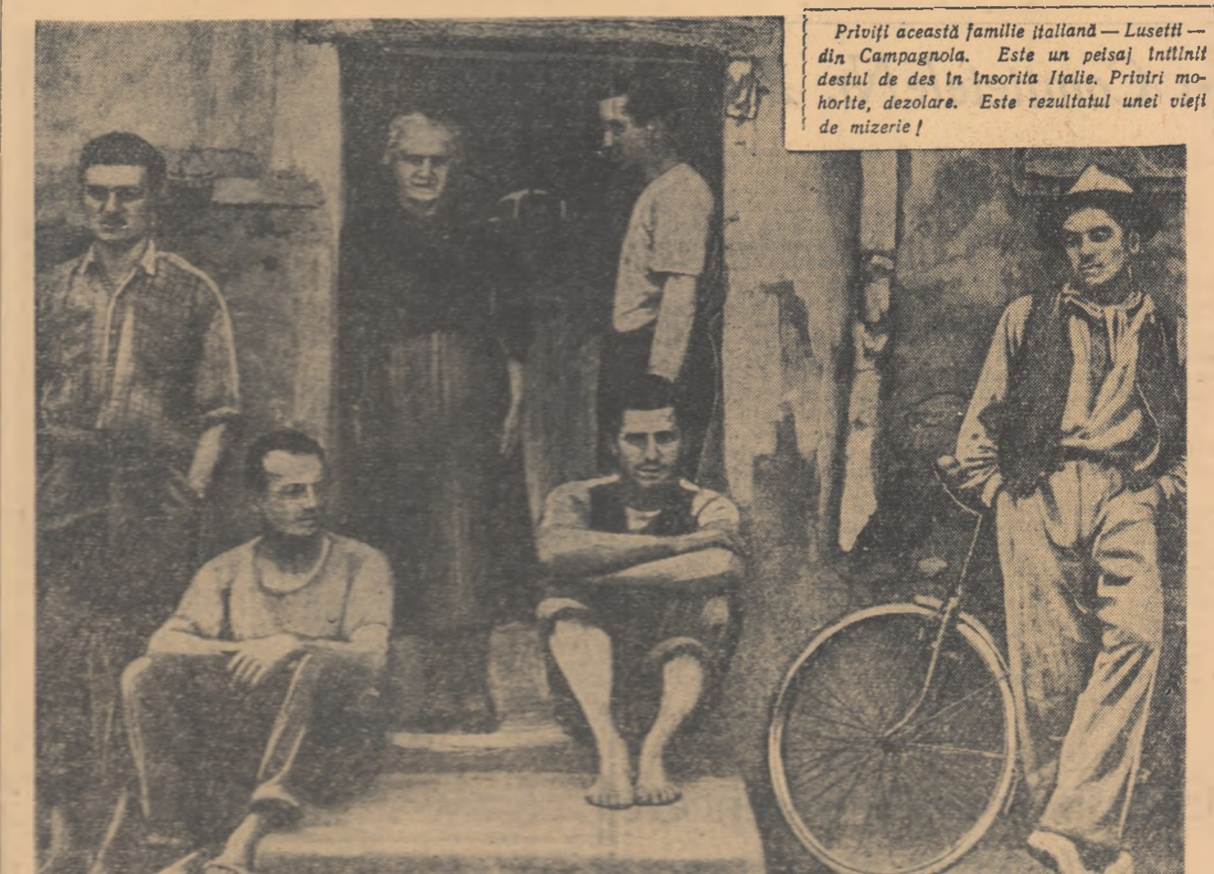

Priviți această familie italiană — Lusetti — din Campagnola. Este un peisaj întîlnit destul de des în însorita Italie. Priviri mohorîte, dezolare. Este rezultatul unei vieți de mizerie!

„Cînd nu găsesc banii pentru studii sînt nevoit să înlocuiesc rigla de calcul cu o tarabă de ouă".

Iată amintirea pe care o va păstra acest student vest-german despre anii de studii.

Încă un articol de lege mincinos

Art. 4 — primul alineat din Constituția Republicii Federale Germane — proclamă: „Libertatea credinței, a conștiinței, libertatea opiniilor și a concepțiilor religioase sînt inviolabile".

Așa o fi?

Dintr-un număr recent al ziarului „Junge Welt" aflăm că și astăzi Jupp Angenfort se află în temniță.

Cine este Jupp Angenfort, de ce de cîțiva ani i s-a răpit libertatea?

La 16 iulie 1954, autoritățile vest-germane au dispus interzicerea pe teritoriul Germaniei occidentale a celei mai mari organizații progresiste a tineretului german „Tineretul Liber German". O lună după aceea, Jupp Angenfort, din conducerea acestei organizații și membru al parlamentului vest-german, este închis, fără a fi judecat, în ciuda tuturor privilegiilor imunității parlamentare.

Țelurile pentru care a militat Jupp Angenfort sînt comune programului de luptă al „Tineretului Liber German": lupta împotriva oricărei propagande reacționare și militariste, crearea unui stat german unit, pașnic și democratic, colaborare cu toate popoarele și statele etc. Aceste țeluri corespund năzuințelor milioanelor de germani cinstiți din cele două părți ale Germaniei. Pentru realizarea lor a fost închis Jupp Angenfort.

Guvernanții din satrapia de la Bonn nu știu ce să mai inventeze, la ce să mai recurgă ca să pună călușul în gura celor ce ar îndrăzni s-o deschidă. Nu demult, tribunalul federal din München pentru soluționarea conflictelor de muncă a cerut ca orice președinte al unui comitet de întreprindere să retragă acelui sindicalist dreptul de a lua cuvîntul, dacă acesta ridică în ședințe sindicale probleme în legătură cu salariile sau formulează orice revendicare. In caz contrar, se va considera că s-a îngăduit o violare a disciplinei în întreprindere, care justifică concedierea președintelui comitetului de întreprindere.

Dacă pe lîngă aceste fapte „mărunte" din noianul de exemple amintim și de actul monstruos al interzicerii Partidului Comunist în Germania occidentală e lesne de constatat cîte parale face Constituția de la Bonn.

Misterele unei „mici proprietăți"

Nu de mult s-au petrecut două fapte:

1. Dl. Bonnefoie și-a cumpărat o „mică proprietate" pentru bagatela de 40.000.000 franci.

2. Muncitorii fabricii de sticlă din Courbevoie luptă pentru obținerea unui spor de salariu pentru a se putea întreține.

Intre aceste două fapte există o puternică legătură. Care este? Pentru lămuriri să ne adresăm tînărului Caiș Rabah, tovarășilor lui de muncă. Cine este el? Caiș Rabah este de loc din Constantine (Algeria). In urmă cu doi ani el rătăcea în căutare de lucru pe străzile de sub paza colonialiștilor. Desnădăjduit a plecat în Franța, cu familia, să-și vîndă brațele de muncă. Aici a poposit în Courbevoie unde dl. Bonnefoie — proprietarul unei fabrici de sticlărie — l-a angajat în schimbul unei sume minime. Cîștigul său se adaugă astăzi la cel al tatălui său care lucrează la uzinele de automobile Renault pentru a întreține familia formată din 6 persoane.

Caiș Rabah e unul din cei peste o sută de tineri (majoritatea în vîrstă de 15—17 ani) exploatați, aflați pe statele de salarii ale d-lui Bonnefoie. Fabrica constituie pentru acești tineri o temniță cu gratii invizibile.

Să vedem drumul pe care-l parcurge un tînăr intrat pe porțile fabricii d-lui Bonnefoie. Inainte de a deveni sticlar, tînărul angajat trebuie să îndeplinească fel de fel de munci auxiliare — curier, tăietor, culegător, ambalator. Bucuria de a fi devenit sticlar nu durează însă la toți prea multă vreme. Aci nu există nici măcar condiții elementare pentru securitatea vieții muncitorilor. Acest lucru contează cel mai puțin. După un anumit timp, sănătatea multora se macină și atunci cei suferinzi sînt trecuți într-o categorie inferioară, care atrage după sine și o scădere a salariului. La fiecare pas sticlarul este pîndit de boală — cancer, tuberculoză, boli de inimă etc. Sînt apoi destul de numeroase cazurile de arsuri cu sticlă fierbinte. Munca decurge așa-dar în condițiuni extrem de grele, mai ales că se lucrează cu mașini foarte vechi.

Viața pentru toți tinerii muncitori de aici e un adevărat infern. Cîștiguri mici, adevărate salarii de mizerie.

Să ne gîndim, de pildă, la colegul de breaslă al lui Caiș Rabah — André Praust, în vîrstă de 24 de ani. El lucrează de șapte ani în fabrică. Datorită constituției sale robuste, după trei ani el a devenit sticlar. Pentru a-și putea hrăni familia (André este căsătorit și e tatăl unei fetițe de trei luni) el este nevoit să lucreze într-un ritm cu adevărat infernal. Cînd este vorba să ridice salariul, capătă o sumă mică, cu care domnul Bonnefoie nu și-ar putea întreține nici măcar... cățelul, pe care, desigur, că îl are.

Cîte visuri spulberate, cîtă abrutizare a tinerilor în luptă cu viața!

Lui André îi place boxul și a obținut în trecut succese frumoase (din 57 meciuri a cîștigat 40). Condițiile în care muncește și constituția sa fizică actuală l-au silit să abandoneze însă acest sport îndrăgit.

Iată de ce a putut dl. Bonnefoie să-și cumpere „mica proprietate".

ABSURDITĂȚI

Nebuni — copii — femei?

Majoritatea constituțiilor burgheze, care nu acordă — fățiș ori camuflat — drept de vot femeilor și tinerelor se pun într-o situație mai mult decît absurdă. In Iran, de pildă, țară care are antrenată în industria vestitelor covoare persane un mare număr de tinere, constituția conține prin articolul 10 o prevedere de neconceput: „Nebunii, copiii și femeile nu au dreptul să voteze".

In Brazilia, constituția vrea să apară ceva mai „civilizată". Se recunoaște egalitatea între bărbat și femeie, dar.... acest dar sună: Legea electorală nu dă drept la vot analfabeților, a căror majoritate o constituie femeile (aproape 80 la sută din populația anumitor regiuni).

Dedesubturile unui caz scandalos

PRIN TELEFON DE LA CORESPONDENTUL NOSTRU LA ROMA
PAOLO PESCETTI

Luni 21 ianuarie, domnul Atillio Piccioni, unul din cei mai cunoscuți exponenți ai partidului democrat creștin, fost ministru de externe și președinte al grupului parlamentar democrat creștin, actualmente șef al delegației italiene la O.N.U., pronunța la New York un amplu discurs în care, expunînd poziția Italiei în problema dezarmării, căuta să demonstreze că dezarmarea astăzi ar fi periculoasă și că în locul acesteia este de preferat politica blocurilor. In aceeași zi, fiul aceluiași Piccioni se prezenta în fața Tribunalului din Veneția, acuzat de moartea tinerei Wilma Montesi pe care, după o noapte de orgii, a părăsit-o pe plaja de la Torvajanica, în apropiere de Roma, unde aceasta s-a înecat. Piero Piccioni este de asemenea acuzat că, în complicitate cu afaceristul Ugo Montagna și cu fostul chestor al poliției din Roma Saverio Polito, a încercat să șteargă urmele crimei și să facă să se creadă că moartea tinerei fete s-a datorat unui accident.

Cu redeschiderea procesului Montesi apare din nou pe scena zilei unul din cele mai mari scandaluri de după război. Viguroasa demascare făcută de presa de stînga și indignarea profundă a opiniei publice au pus în lumină două elemente esențiale: concepția, modul de viață al claselor dominante, căruia îi cad adesea victime tineri din clasele mijlocii și de jos, plasa complicității politice și venalității care cuprinde grupuri politice, clericale, poliția, guvernul și ceea ce se obișnuiește a se numi „guvernul din umbră" și care este constituit de lumea celor care se bazează pe avere și se bucură de protecția potentaților zilei.

Istoria care a adus în fața justiției pe Piero Piccioni și complicii săi este foarte cunoscută. In seara zilei de 9 aprilie 1953 (în zilele marii bătălii electorale a poporului italian împotriva legii electorale frauduloase) tînăra Wilma Montesi ieșea din locuința sa pe care n-avea s-o mai vadă vreodată. In dimineața de 11 aprilie cadavrul său, aproape gol, a fost găsit pe plaja Torvajanica. Două zile după acestea, poliția anunța că Wilma Montesi a murit pentru că ducîndu-se la Ostia pentru a face baie, i s-a făcut rău și s-a înecat, iar curenții marini au dus-o pînă la Torvajanica.

Totul ar fi mers bine pentru inventatorii acestei versiuni („pediluvio" — cum îi spun italienii) dacă n-ar fi început să circule voci după care tînărul Piccioni — al cărui tată era în acea vreme ministru de externe — n-ar fi fost străin de moartea tinerei Montesi. Lipseau însă elementele concrete pentru aceasta așa că, de pildă, atunci cînd un ziarist, Silvano Muto, s-a referit la aceste voci, Piccioni l-a dat în judecată. In timpul procesului — la începutul anului 1954 — s-a produs însă cea mai scandaloasă lovitură de scenă. Anna Maria Moneta Caglio, o altă tînără care, împinsă de mizerie, pe de o parte, și atrasă de mirajul vieții ușoare a înaltei societăți din Roma, pe de altă parte, a devenit amanta lui Ugo Montagna și, în această situație, era la curent cu toată afacerea, a destăinuit, cu toate intimidările exercitate asupra ei, cum s-au petrecut lucrurile. Atunci, instrucția judiciară asupra cazului Montesi a fost încredințată unui valoros magistrat, dr. Sepe, care a reușit ca după cîteva luni să strîngă atîtea probe încît a ordonat arestarea lui Piero Piccioni și Ugo Montagna. El a demonstrat că Piccioni a dus cu mașina pe tînăra Montesi la casa de vînătoare „Cappocota" lîngă Torvajanica, aparținînd lui Ugo Montagna și unde tinerii protipendadei și ai lumii de afaceri organizau adesea adevărate orgii. Aci, tînărul Montesi, în urma consumului mare de stupefiante, i s-a făcut rău. Crezînd-o moartă, Piccioni în complicitate cu Ugo Montagna au transportat-o pe plajă. Abandonată aci, Wilma Montesi a murit înecată.

Figura lui Ugo Montagna este dintre cele mai dubioase și respingătoare: prieten al capilor fasciști cărora le furniza femei, a continuat această meserie întîi cu ocupanții nemți, iar apoi cu americani; el devine cu timpul prieten intim al marilor conducători ai lumii clericale, care adesea îl patronau afacerile dubioase în urma cărora Ugo Montagna a reușit să-și asigure o viață plină de fast. Printre prietenii săi era de asemenea președintele Consiliului de Miniștri, Scelba, ministrul Spataro și Aldisio, care îl duceau cu ei în campania electorală, șeful poliției Pavone, căruia Montagna i-a dat în dar o casă, numeroși ofițeri de poliție, șeful acțiunii catolice Gedda și chiar medicul personal al Papei. Aceste legături explică puterea lui Montagna. In ceea ce privește pe fostul chestor al poliției din Roma, Saverio Polito, acesta este acuzat de a fi inventat teoria „pediluviului" pentru a salva pe Piero Piccioni.

Va reuși procesul să scoată la lumină adevărul asupra acestei afaceri murdare în care se întîlnesc toate resorturile unei lumi descompuse, în plină putrefacție și care prin însăși existența sa otrăvește atmosfera societății și atrage pe calea perversității și corupției morale tineri care — striviți de mizerie și de lipsa de perspective prin muncă cinstită — își vînd sufletul și tinerețea traficanților acestei lumi? De la primele audiențe reiese clar că acuzații, apărați de mulți avocați dintre cei mai cunoscuți, vor să respingă orice acuzare. Piccioni susține că n-a văzut-o niciodată pe Wilma Montesi; Ugo Montagna pare scandalizat că un om „bine" ca el este adus în fața justiției; Polito acuză pe judecătorul de instrucție, dr. Sepe, că a vrut să-l ruineze etc. Totul face să se creadă că importante forțe politice s-au pus în mișcare pentru a înăbuși scandalul și a salva pe acuzați.

...După doi ani a reînceput astfel greaua bătălie a opiniei publice italiene pentru a face să triumfe justiția, împotriva unei lumi corupte, pentru a fi pusă la stîlpul infamiei clasa burgheză care generează asemenea rușinoase fenomene de descompunere și degradare morală a tineretului italian.

Un copil doarme pe caldarîm. Mii de copii au aceeași soartă în Spania franchistă. Cu ce au greșit ei? Intrebați-l pe Franco care în aceste zile simte mînia poporului asuprit împotriva lui.

Pagină realizată de DUMITRU MIHAIL și CAROL ROMAN

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția seri sert. Tel. 7.60.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" STAS — 8452 — 58